

Forbryderen Obama kræver igen: 'Nej' til Glass/Steagall-loven

Leder fra LaRouchePAC, 10. oktober, 2016 – Samme dag, som Barack Obamas saudiske allierede, med anvendelse af hans præcisionsvåben, var i færd med at bombe 1.000 yemenitiske civile under en begravelse den 8. oktober, hvor de dræbte 200 eller flere mennesker, skrev han en lang lovprisning af sig selv i *The Economist*, hvor han endnu engang erklærede: Store banker er gode, og jeg vil ikke tillade, at de brydes op.

The Economist er den ugentlige udgivelse, der er talerør for City of London, for hvis banker (og for Wall Streets banker) Obama har været en agent siden sit første G20-møde dér i april 2009. Dengang forsvarede Obama AIG og Goldman Sachs, *et alia*, mod kravet om at stille deres topledere for retten, og han fortalte amerikanerne, at »noget af det, de gjorde, var umoralsk, men ikke ulovligt«. Storbankerne er blevet fundet skyldige i dusinvis af åbenlyst illegale handlinger siden da! Men ingen højplaceret leder er sendt i fængsel, takket være Obamas forsvar for deres magt over Kongressen og loven.

Obama gør krav på et eftermæle for »økonomisk genrejsning«, når narkoafhængighed og selvmord har nået hidtil usete niveauer i Amerika, og dødsraterne i store dele af befolkningen i deres bedste arbejdsår stiger. Han påberåber sig »økonomisk genrejsning«, når han i årevis har ødelagt vores arbejdsstyrkes produktivitetsvækst, elimineret NASA's bemandede rumforskning og lukket udvikling af fusionskraft og fusionsteknologi ned.

Obama gør krav på Fredsprisen, når han har kastet amerikanske

militærstyrker ind i flere krige end nogen anden præsident i historien og dræbt tusinder af ukendte personer gennem dronekrigsførelse.

Han og hans diplomater raser imod den russiske præsident Putins succesrige interventioner imod al-Qaeda og ISIS' terroriststyrker i Syrien; de taler om at fremprovokere krig med Rusland. I mellemtiden har Obama selv insisteret på at bevæbne og hjælpe Saudi-Arabiens uprovokerede invasion af og nær-folkemordsangreb mod det yemenitiske folk.

Dette er en præsident, der netop er blevet påført et nederlag af Kongressen og det amerikanske folk på spørgsmålet om saudisk-britisk støtte til terrorisme. Han blev tvunget til at ophæve hemmeligstemplingen af de »28 sider« om saudiernes rolle i angrebene den 11. september (2001); Kongressen underkendte *en masse* hans forsøg på at nedlægge veto mod Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorismen (JASTA).

Obama er endnu ikke ude, men det burde han være. En så kriminel præsident burde ikke kunne beordre det amerikanske folk: »Bryd ikke Wall Street-bankerne op«.

Kun en dåre ville ikke kunne få øje på, hvor nær vi er på en finansiell nedsmeltning, og til krig med Rusland eller Kina. Det, som USA gør nu, er afgørende for at redde menneskeheden.

Glass-Steagall må vedtages i USA, og kopieres i Europas storbanker, der hører hjemme på en statsanstalt. I modsat fald er kreditudstedelse til produktiv beskæftigelse, en genoplivet økonomisk vækst og voksende produktivitet ikke mulig.

Tiden er nu inde for at levere endnu et vigtigt nederlag for Obama.

Foto: Som Det britiske Imperiums loyale tjener vil Obama gøre alt, hvad der står i hans magt, for at blokere for Glass-Steagall. [flickr/thejointstaff]

Verdensbankens præsident: 'Uden Kina ville vi end ikke have en chance for bare at tænke på at afskaffe ekstrem fattigdom'

9. oktober, 2016 – Med det, der meget vel kan have været den eneste, fornuftige kommentar, der er ytret af deltagere i det netop afsluttede IMF/Verdensbank-møde den 7. – 9. okt. i Washington, D.C., svarede Verdensbankens præsident Jim Yong Kim det følgende på en journalists spørgsmål om Kinas rolle i at opnå det erklærede mål om at afskaffe ekstrem fattigdom frem til året 2030:

»For det første: Uden Kina ville vi end ikke have en chance for bare at tænke på at afskaffe ekstrem fattigdom. Kina har i løbet af de seneste to til tre årtier løftet 700 millioner mennesker ud af ekstrem fattigdom. Så der findes stadig mennesker, der lever i ekstrem fattigdom, men der er ikke så mange. Kina er fast besluttet på at bringe dette antal ned til nul i en meget nær fremtid. Med hensyn til vores arbejde i Afrika, så er det selvfølgelig ét af de steder, hvor vi må fokusere mest på at afskaffe ekstrem fattigdom.«

Men bortset herfra, så opsummerede en lederartikel, udgivet af *Jamaican Observer*, præcist forløbet: »IMF og Verdensbanken har

ingen løsning på global økonomisk elende.« IMF udstedte faktisk et slutkommunikat: men i det omfang, man overhovedet kan forstå deres jargon-ordflod, så lyder deres forslag til en politik som et anti-Hamilton-manifest:

»Den monetære politik bør fortsat være tillempet«; »strukture reformer er afgørende for at øge potentiel vækst og ville have fordel af synergier med andre politikker«; og »vi vil overvåge potentielle finansielle stabilitetsrisici, associeret til langvarigt lave eller negative rentesatser, systemiske markedslivlighedsrisici og ikke-bank-intervention«.

Foto: Et fattigbarn på en losseplads, et sted på vores klode ...

Mobilisér for LaRouches Fire Love

– Mobilisér for menneskehedens fremtid

Leder fra LaRouchePAC, 9. oktober, 2016 – Vi balancerer på spidsen af en dobbelt, dødbringende krise, der umiddelbart konfronterer menneskeheden. En total nedsmeltning af det derivatgennemblødte transatlantiske system kunne indtræffe på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af oktober måned, i løbet af denne uge, eller endda så tidligt som førstkommande mandag, den 10. oktober. Der skal ikke meget til, før det, der svarer til en term nuklear kædereaktion inden for det finansielle område udløses. Så langt ude er systemet – som enhver informeret bankier ved, men som stort set ingen er rede til at indrømme højt.

Og så er der fremstødet for at lancere krig – atomkrig – imod Rusland, som promoveres af en overvundet og desperat Barack Obama på vegne af hans britiske *controllers*. Højplacerede amerikanske efterretningsfolk fordømmer åbenlyst dette som værende »ekstraordinært provokerende og farligt« og advarer om, at »der er nærmest et kollektivt vanvid, der har grebet mange amerikanere ... fra Barack Obama og nedefter.«

»Bliver det civilisationen, eller bliver det bankierernes kartel, der kommer ud af denne krise som sejrherre?«, spurgte Helga Zepp-LaRouche søndag under diskussionen med LaRouche-bevægelsens aktivister. »Vi må absolut sætte ind for Glass-Steagall, for, sammen med LaRouches Fire Love, er det den eneste kur imod faren for systemets nedsmeltning.«

Under samme diskussion understregede Lyndon LaRouche, at en sejr *kan* opnås. »Det nuværende system har nået sin udløbsdato. Men pointen er, at der også vil være reserver, der kunne udvikles, dvs., gennem et aggressivt udviklingsprogram.« LaRouche understregede fremgangsmåden efter Hamiltons principper, som LaRouches Fire Love leverer, og som alene kan standse og vende den sammenbrudskrise omkring, som truer planeten. Han understregede, at det enorme nederlag, som det amerikanske folk gav Obama, med Kongressens underkendelse af hans JASTA-veto, viser, hvad man kan gøre.

Helga Zepp-LaRouche forklarede:

»Denne situation er alvorligere end JASTA-loven, fordi der står meget, meget mere på spil. Så mobilisér de netværk, der gennemførte JASTA-loven, og, som ét af 11/9-familiemedlemmerne sagde: Denne mobiliserings formål er ikke blot det, der skete i fortiden, men derimod, at juridisk retfærdighed også må gennemføres for de fremtidige generationer.«

»Vi må fremkalde den samme, ophøjede ånd, som koncerterne fremkaldte; **Mozarts Rekviem, de afroamerikanske spirituals** og den kraft, der formåede at bevæge folk under vores

mobilisering. For, hvis USA går hen og implementerer Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love, så kan verden reddes. Og vi må lægge os denne mission på sinde.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler om nødvendigheden af at gøre en ende på geopolitik og vedtage projektet om Verdenslandbroen, på Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i Tyskland, oktober, 2014.

»Det er vores opgave at skabe det økonomiske system, der følger Hamiltons principper og LaRouches Fire Love«

Jeg mener, at LaRouches understregning af spørgsmålet om Alexander Hamilton og hans arbejde, og LaRouches Fire Love – for forpligtelsen til varefremstilling handler jo ikke om varefremstilling som sådan; det handler om videnskab som drivkraft for fremskridt. Det drejer sig om spørgsmålet, om vi kommer frem til en økonomi, baseret på fusionskraft? Og når vi først har udviklet termonuklear fusion, går vi så videre frem til plasma, til stof/antistof? Og hvilket potentiale åbner det op for?

Download (PDF, Unknown)

Amerika må bringes ind i det Nye Paradigme – En strategi for sejr. Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche til seminar i Houston, Texas

Krafft Ehricke var en nær ven til os, og især i de seneste år af hans liv havde jeg mange samtaler med ham, om relationen mellem videnskab og kultur. Han var absolut overbevist om, at Schiller Instituttets bestræbelser var absolut afgørende, for han sagde, at vi må tilføje menneskets æstetiske opdragelse til videnskabeligt fremskridt, eftersom teknologi aldrig er god eller ond. Det er mennesket, der anvender den til et godt eller ondt formål. Det afgørende spørgsmål er derfor, sagde han, at vi forædler menneskeslægten, hvilket netop er spørgsmålet om den æstetiske opdragelse.

Det er grunden til, at vi lægger så megen vægt på skønhed, og at kunst må være skøn, for kun da opfylder det denne forædling af den menneskelige sjæl. Skønhed, siger Schiller, er meget vigtigt, fordi det både er en egenskab af sanserne, fordi sanserne opfatter skønhed, men det findes også inden for fornuftens rige, fordi skønhed ikke er et spørgsmål om oplevelse, men er derimod et spørgsmål om intellektets, om fornuftens, definition.

Agenter for Historien

Leder fra LaRouchePAC, 8. oktober, 2016 – Den 1. december, 1998, udtalte José López Portillo, tidligere præsident for Republikken Mexico, »Det er nu nødvendigt for verden, at den lytter til de vise ord fra Lyndon LaRouche«.

Denne advarsel, denne formaning, lyder med større skarphed og presserende nødvendighed i dag, end da den blev udtalt.

I takt med, at begivenhederne udfolder sig, med advarsler fra mange sider og fra flere personer om et umiddelbart forestående finanskrak, er det af yderste vigtighed, at vi alle lytter til de »vise ord« fra Lyndon LaRouche. Det skal i sandhed siges, at ingen af de transatlantiske spillere i feltet, selv blandt de mere indsigtsfulde, har fremlagt forslag, der indikerer, at de ved, hvad det er, der må gøres. Deres intellekt opererer inden for et kassesystem, og deres løsninger er i heldigste fald blot brudstykker; i værste fald er de latterlige.

Det er vores mission at repræsentere den højeste standard og at kæmpe, ud fra et historisk standpunkt, samt som allierede og venner af Lyndon LaRouche, for LaRouches politik. Vi bør ikke være fortalere for, og kæmpe for, mindre end dette.

Under en diskussion med LPAC's Policy Committee (Komité for Politisk Strategi) og andre, den 7. oktober, sagde LaRouche det følgende:

Det eneste, I behøver at gøre, er at tage mine love, som jeg har fremlagt. Disse love, mine love, definerer nøjagtigt dét, der løser problemet, ved at skabe en standard, gennem hvilken kredit defineres. Dette blev udviklet af USA's finansminister (Alexander Hamilton). Det er den eneste måde, hvorpå det vil

virke ...

Mine nationale love. Hvis love var det? Ikke mine. Det var mig, der fastlagde standarden for det, og de gjorde ikke meget ved det. Det eneste, I derfor behøver at gøre, er at satse på et internationalt program baseret på dette princip, det samme princip, og I må få nationernes befolkninger til at arbejde sammen for at forstå, hvilken form for handling, dette er. I skal bare læse (Hamiltons) skrifter om lov. Han skrev lovene. De står skrevet dér. Men det gør folk ikke. De taler om noget andet. Derfor forstår de ikke, hvad det er, der skaber historie, hvad det er, der får historien til at virke. Jeg gjorde det, at jeg faktisk skabte en mekanisme til at definere den måde, hvorpå det oprindelige system var blevet etableret. Af Hamilton. Det er alt, hvad I behøver at gøre ...

I taler om Hamiltons love, og I taler om mine love. Det er, hvad I taler om. Lad være med at skifte emne ... I må skabe en international aftale mellem nationer, mellem et betydeligt antal nationer, og som vil skabe et kreditsystem, et internationalt kreditsystem eller noget tilsvarende dette, og som vil håndtere dette problem. Det taler vi endnu ikke om. Vi må tale om det; vi må tale om Hamiltons arbejde. Vi må have Hamiltons navn med i det, og vi må have mit navn med i det. For det er den eneste måde, hvorpå vi kan få dette her gjort.

Få fat i nogle bøger om Hamiltons økonomi. Det står der alt sammen. Det eneste, jeg gjorde, var at opstille standarder for det, som er i overensstemmelse med det, Hamilton fremlagde. Folk må tage håndbøgerne, Hamiltons optegnelser; læs de ting, som Hamilton sætter som betingelser. Brug det. Gør det! Så kan man gå til forhandlingsbordet og sige, 'Nu kan vi skabe et kreditsystem'. Tag Hamilton, og tag det, jeg har gjort. Læg disse to ting sammen, og så indeholder dette arbejde tilstrækkelig information til nøjagtigt at definere, hvad det er, der må gøres. Det bliver blot ignoreret, fordi folk vil være dumme.

Faren ved blot at citere fra Lyndon LaRouche er, at det, der fremlægges, er et ensidigt argument, hvor LaRouche siger »det følgende«, og ofte responderer medlemmer ved at sige, »LaRouche siger sådan, men jeg vil gøre noget andet, for jeg ved bedre«. Noget, der er mere praktisk (pragmatisk), mere begrænset. Og en anden dagsorden sættes.

De ovennævnte citater af Lyndon LaRouche er ikke »hans« politik. De må være kursen for vores politik, for os alle. LPAC, EIR, Schiller Instituttet, Manhattan-projektet, og hvert eneste medlem. Vi repræsenterer lederskabet, under Lyns direktiver, i denne krise. Det, vi siger; det, vi gør, er afgørende, og vi må handle i overensstemmelse hermed. Vi er agenter for historien, ikke praktiske politikere.

Foto: En statue af Hamilton står i Central Park langs med East Drive og 83. Gade (New York).

Global finanskrise kræver LaRouches Fire Love

7. oktober, 2016 – Crème de la crème af den bankerotte, internationale finanselite samledes i dag i Washington, D.C., til åbningen af IMF/Verdensbankens efterårsmøde – med absolut ingen som helst idé om, hvad man skal gøre ved det fremstormende kollaps af hele det transatlantiske finanssystem, inklusive Deutsche Banks højt profilerede bankerot, der kunne blive udløsermekanisme for et generelt kollaps.

De aner ikke, hvad de foretager sig, var Lyndon LaRouches kommentar i dag. De har ingen forestilling om, hvordan man skal skabe de nødvendige institutioner, der hører til et

sikkert, internationalt banksystem, og som udelukkende kun kan skabes gennem en implementering af **LaRouches Fire Love**, sammen med fremgangsmåden til skabelse af kredit efter Hamiltons principper, som er det underliggende fundament for disse Fire Love. En vedtagelse af denne politik, med start i den omgående genindførelse af FDR's Glass-Steagall, ville sætte standarden for at definere produktiv kredit og nære en politik, der har videnskab, som f.eks. rumprogrammet, som sin drivkraft, og som ville øge arbejdskraftens produktive evne.

Det eneste spor af sund fornuft inden for en radius af en mil omkring IMF-mødet blev leveret af et hold af LaRouchePAC-aktivister, der uddelte 120 eksemplarer af det seneste nummer af LPAC-avisen *The Hamiltonian* – der som hovedskrift har »Ét minut over midnat ... Krakket er begyndt!« – til konferencedeltagerne, og de fandt megen seriøs interesse for den globale krise og betydelig støtte til Glass-Steagall og den politik, som Alfred Herrhausen førte i Deutsche Bank.

Inde i selve begivenheden kaster, som *Wall Street Journal* udtrykker det, »bekymringerne over Deutsche Bank AG og andre potentielle europæiske banker, der er i vanskeligheder, et ligklæde over IMF's og Verdensbankens efterårsmøder i denne uge«. På samme måde kørte *New York Times* en lang artikel, der bekymret siger, at »Deutsche Bank kunne blive den næste Lehman Brothers«. Artiklens hovedafsnit citerede flere eksperter, der på en ikkeoverbevisende måde argumenterede med, at det i virkeligheden ikke står så slemt til, og der ikke »kommer nogen kontaktsmitte« i forbindelse med Deutsche Bank. Men artiklen måtte i sin konklusion erkende:

»Skulle Deutsche Bank pludselig forårsage en finanskriser, er det uklart, hvordan denne ville blive løst. Det er en europæisk bank, så Federal Reserves (Centralbankens) magt ville være begrænset. 'Jeg håber, der findes en global plan for, hvordan man skal gå frem', sagde [Harvard University juraprofessor Hal] Scott, 'for det er, hvad der ville være brug for. Hvis Deutsche Bank igangsætter en kontaktsmitte, så

ville det begynde i Europa. Hvem ville blive den næste? Dette ville kræve global koordinering'.«

I mellemtiden foregår der en panikagtig aktivitet bag scenerne for at flikke en eller anden form for bailout (bankredning) sammen for Deutsche Bank. Den tyske avis *Handelsblatt* rapporterede, at flere »blåstemplede« tyske selskaber er rede til at tilbyde en kapitalindsprøjtning på et par milliard dollars. Og *Bloomberg* rapporterede, at »højtplacerede rådgivere i Wall Street-topfirmaer taler med repræsentanter for den tyske udlånsbank om ideer, inklusive et aktiesalg og afskrivning af værdipapirer«, til tonen af henved \$5,6 mia.

Ingen af disse planer vil imidlertid virke, ej heller adresserer de den underliggende bankerot af hele det transatlantiske finanssystem, til tonen af en \$1,5 milliard stor spekulativ boble, der aldrig kan betales, og som må afskrives, og så må økonomien reorganiseres i overensstemmelse med LaRouches Fire Love.

**»Ét minut over midnat!
Få Kongressen tilbage til
Washington for at vedtage
Glass-Steagall nu!«
LaRouchePAC Internationale
fredags-webcast, 7. oktober,**

2016

Vi befinder os midt i en forhøjet mobilisering, og jeg kan sige, at netop, mens vi taler, bliver eksemplarer af det allerseneste nummer af avisen The Hamiltonian, den ugentlige avis fra LaRouchePAC, uddelt i New York City; men også på gaderne i Washington, D.C., uden for det årlige IMF-møde. Hovedoverskriften i The Hamiltonian i denne uge er meget klar; den har titlen »Ét minut over midnat, krakket er begyndt!« Og det kunne dårligt opsummere vores diskussion her i aften bedre. De andre artikler er også apropos; hvis I endnu ikke har læst dem, opfordrer jeg jer til at gøre det. Vi har »Økonomi handler ikke om penge« af Jason Ross; »Finanskrisen i oktober; Vedtag Glass-Steagall nu« af Rachel Brinkley; »Et lille skridt for Kongressen, Et kæmpespring for menneskeheden«, af Dennis Speed, om gennembruddet med underkendelsen af JASTA-vetoet; og »Nero-Obamas sidste dage: Fremstød for atomkrigs-folkemord«, af Carl Osgood.

Så avisen uddeles nu, mens vi taler; og vi har allerede sidste-minut-rapporter fra uden for IMF-mødet, hvor personer responderer meget ivrigt, inklusive nogle tyske økonomer, der kendte Alfred Herrhausen personligt, inden han blev myrdet, og som responderer til Alexander Hamiltons stemme via de forslag eller det politiske perspektiv, som Lyndon LaRouche fremlægger netop nu.

Engelsk udskrift.

Friday LaRouche PAC Webcast October 7, 2016

"ONE MINUTE AFTER MIDNIGHT!"

GET CONGRESS BACK IN WASHINGTON TO PASS GLASS-STEAGALL NOW!

MATTHEW OGDEN: Good evening; it's October 7, 2016. My name

is Matthew Ogden and you're joining us for our Friday evening webcast from larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by a guest – Paul Gallagher from *Executive Intelligence Review* – and by two members of our Policy Committee via video; Bill Roberts joining us from Detroit, Michigan, and Kesha Rogers joining us from Houston, Texas.

We are in the midst of a heightened mobilization, and I can say that as we speak, copies of the very latest edition of the *Hamiltonian*, the weekly broadsheet from LaRouche PAC, are being distributed in New York City; but also on the streets of

Washington DC outside of the annual IMF meeting. The headline of the *Hamiltonian* this week is very clear; it's titled "One Minute after Midnight, the Crash Is On!" And I think that couldn't summarize our discussion any better here right now. The other articles are also apropos; and if you haven't read them yet, I'd encourage you to. We have "Economics Isn't About Money" by Jason Ross; "Financial Crisis in October; Pass Glass-Steagall Now" by Rachel Brinkley; "One Small Step for Congress, One Giant Leap for Mankind" by Dennis Speed, about the breakthrough with the JASTA veto override; and "Nero Obama Pushes Nuclear Genocide in Final Days" by Carl Osgood.

So, that is now being distributed as we speak; and we already have up-to-the-minute reports from outside of the IMF meeting, where individuals are responding very keenly, including some German economists who personally knew Alfred Herrhausen before his assassination and who are responding to the voice of Alexander Hamilton via the proposals or the policy perspective that is being laid out by Lyndon LaRouche right now.

What I want to begin with is a very quick brief overview of the crash as it stands, and as it is unfolding over the coming few days and few hours. We will also discuss a little bit of the mobilization that we're engaged in. But we're going to move very quickly from that discussion to an elaboration of what Mr. LaRouche wished to convey as he communicated during the discussion that we had with him a few

hours ago. But before we get to that, Paul, let me just ask you to give us a very quick overview of the crisis.

PAUL GALLAGHER: The crash has been on since January 1, 2016. That's when all the rules in Europe were changed so that banks could not be bailed out. Supposedly they were going to be bailed-in; that has turned into meaning the depositors and bondholders were going to have their money taken in order to make new capital for failing banks. That has turned out to be a complete non-starter; it isn't working. It was rejected by Italy, and has basically been thrown up into the air and into the trash basket. So, but nonetheless, they are facing no bail-out; especially Deutsche Bank recently has been facing no bail-out.

Once that occurred, and the price of oil fell into the thirties and around \$40 from nearly 3.5 times that and all the other commodity prices collapsed, that plus the threat of not being bailed out, has meant that not just Deutsche Bank, but dozens of major banks in the countries of Europe, in the United Kingdom, have been at the abyss looking down since then. Simply waiting to see where the trigger for actual loss of all liquidity in that banking system was going to occur; whether it would be in the

German banking system, in the Italian banking system, in the nationalized banks of the UK – which are in very bad shape.

That's where this entire banking system has sat since January 1st; tremendously over-leveraged. Eight years, 7.5 years of quantitative easing, which has given them the opportunity to be tremendously over-leveraged; Deutsche Bank is leverage 37:1,

according to a report that just came out from the Federal Deposit Insurance Corporation. That is worse than the leverage ratio of Lehman when it failed; not much worse, but worse.

At the same time, they've been marinated for eight

years in an environment of 0% interest rates; which means they are not profitable. They cannot at the same time be prudent and sound commercial banks, and at the same time be profitable. So, what have they done? They have generally shoved aside their taking deposits and making loans – their commercial bank has gone wholly into the shark tank of various speculations; selling elaborate complex instruments which no one understands –

including the salesman. Selling them to their retail depositors, selling them to cities, selling them to towns, selling them to agencies; and essentially trying to loot the deposits in their commercial banking units into their speculative operations, because they can't make money by commercial banking, having been marinated in 0 % interest rates for eight years with essentially an indefinite future of the same stretching ahead of them. So, you reach the crash.

What's being discussed around the IMF meeting, and I think we'll get to it because friends of ours are there; in addition to those of us who are getting out the *Hamiltonian*, there are other friends of ours around these meetings. What's being

discussed there is the potential and the fear of a real liquidity crash being triggered at any moment. What's not being discussed is the crimes that these banks are committing as a result of their speculative culture and as a result of the condition that

they are in after this 8-year marination. The crimes that they are committing now absolutely demand, as a matter of justice as well as sound banking, that they be immediately broken up.

We don't have to look any further than Wells Fargo, which was supposedly the second-largest bank in the United States, which was supposedly the paragon of non-speculative commercial banking. Look at what they have been doing. Their investment banking and securities units have literally been stealing the money from their depositors by the hundreds of thousands in order to make fees and profits on elaborate instruments. It's criminal. We remember Detroit and all the

other cities around the world – around Europe and the United States anyway – which were also sold very complex derivatives, interest rate swaps. Every time they wanted to issue a bond and borrow some money for the city or the town or the transit agency, whatever it was, they were sold these products. It is as good as saying that they didn't know what they had; just like the depositors at Wells Fargo weren't aware of these things they had been sold. So dim was the understanding of the city treasurers and the agency treasurers of these derivatives that the banks were making them buy in order to simply float a bond, that you might just as well say that they sold them those derivatives without the treasurers even knowing that they had them, until they found that they were losing millions and millions of dollars every year. And amazingly, in every single case in every city around the world, the same bet had gone wrong in exactly the same way; and they were running into – in some cases with large cities – into the hundreds of millions of dollars of fines, fees, and losses that they couldn't get out of. This criminal activity can be ended in only one way. That is by enacting the Glass-Steagall Act. If anyone is telling you that by adding yet another specific little

regulation to the thousands of them that are in the Dodd-Frank Act and so forth, that this criminal activity will stop, they are blowing smoke. There is only one way to stop it. Without Glass-Steagall for the last nearly 20 years, you have had every major bank get much larger, and turn into a boat in the middle full of depositors with a large – in some cases hundreds and thousands of sharks, which are the speculative units of this

immense holding company – all those sharks swimming around the boat full of depositors, and trying in one way or another to get some blood, to get a limb, to get a whole body, to get blood out of there.

The only way you can return even in an individual huge bank like that, to say give us back a bank which can do commercial banking, which can take in deposits and make loans

and actually invest in industry and progress, give us that back. There's only one way to do it; and that is to get out your spear gun and kill

those sharks. The way to do that is enact the Glass-Steagall Act; put it back in effect. Essentially, you make such a fence around the deposits then that the sharks absolutely have no access, and you will find that those speculative units – many of them – will rapidly be bankrupt. We're very welcome to hear a proposal from a legislator in Hamburg in Germany yesterday, to do exactly that with Deutsche Bank. If it can be done with Deutsche Bank, as Lyndon and Helga LaRouche proposed a couple of months ago, then it can be done with any major bank in the world. If you can actually get back a real bank, a commercial bank, a lending bank out of that monstrosity, that mess which is Deutsche Bank today – in the process of failing; then the only way to do it was the proposal this legislator made. The same proposal, that Lyndon and Helga LaRouche had made two months ago known as the Herrhausen Proposal for Deutsche Bank. That legislator said, separate and in an orderly way, run down, eliminate all of these toxic, speculative units. Then the commercial bank may be capitalized, even by the government, in such a way that it begins to invest seriously in the economy.

So, that's what's not being discussed; is the crimes and how to stop them. That's a much more fundamental question than which of these banks is going to go first and be the trigger for the general liquidity explosion. We have to get the Congress to

return. What are they doing having left Washington for two months after saying they wanted to get tough with Wall Street in a series of hearings on Wells Fargo's crimes; then leave the city for two months. Go into recess for a completely meaningless

no-choice election, when instead they should be getting tough with Wall Street; legislating. That's what we're here to discuss, is that mobilization which is now on to get them to go back and restore Glass-Steagall now, and then we'll go on.

OGDEN: Well the smell of that 2008 crash is back in the air for sure; and I think people are beginning to recognize what time it is, as demonstrated in this. This is a headline from the *New York Times* yesterday: "Deutsche Bank as the Next Lehman Brothers". They say, "far-fetched, but not unthinkable"; but remember, that 2008 crash happened exactly during this campaign season, and the Congress came back into emergency session. And at first, voted down the bail-out and then voted the bail-out up. It's that kind of environment; this is what we're seeing. This is an October crisis; this is not something which is going to wait until after the elections. This is not something that's going to wait until the lame duck; and that's the lead on the LaRouche PAC website today. "Send Congress Back To Enact Glass-Steagall Law; Lame Duck Is Too Late".

I don't know Bill, if you want to say a little bit about what the status of that mobilization is, and what people have to be thinking about.

BILL ROBERTS: Sure, Matt. I can confirm that it was my experience when confronting two Congressmen yesterday here in Michigan, and I think some of our super activists have reported a very similar experience. While these Congressmen are paying lip service and while their lips say "Yes, I'm for Glass-Steagall"; their actions say "No." Because as Paul just pointed out, if they were in reality about the fact that Glass-Steagall is something that must be put in place preemptively, then they would be rushing back to Washington to pass it. The vote to override Obama's veto of the JASTA bill is quite fortuitous, because really if you think about all of the excuses that these members of Congress have: you can't get the two parties together; you can't take on these high-powered lobbyists. In both of those cases, the defeat of JASTA – the justice for the families of the victims – the way that this happened, proves that in fact, it is possible.

This mobilization has got to be accelerated and

continued. What our activists are doing—and we are building up a full-scale mobilization on this—is to confront these Congressmen on the full reality of what Glass-Steagall actually is. As Mr. LaRouche pointed out today, Glass-Steagall is just the first of four steps. I think that while many well-meaning people say they support Glass-Steagall, in fact their unwillingness to take leadership on this so far, reflects a lack of understanding of the reality of the situation, how dire it is, and, frankly, a lack of a sense of what Glass-Steagall is, in the sense that this was a real historical bill that was signed into law by Franklin Roosevelt.

When you hear some of these Congressmen, or Bernie Sanders talk about Glass-Steagall, it's just "break up the banks," and that's it. And then they start talking about the abuses of the pharmaceutical industry, as if it's just this sort of gimmick.

But, as Mr. LaRouche has pointed out, this is a strategy, frankly, for victory against genocide. With JASTA, Obama was confronted on his taking the side of an imperial authority to have arbitrary power over people's lives. This is the same exact question. It is even more deadly.

I think it's on that sort of level that this mobilization has to upshift to, to get out of the domain of just a question of "Are you for, or are you against Glass-Steagall?" but "What is your commitment, now, Mr. Congressman to ensuring that the government intervenes to save the American people, as Franklin Roosevelt did?"

OGDEN: Absolutely! Thank you very much. That, I think, brings us directly to the subject that we discussed with Mr. LaRouche earlier, and this is the subject of our "institutional question," which I'm just going to read. It says, "Mr. LaRouche, you have said that it is absolutely urgent that Glass-Steagall

is implemented immediately, and that this is the first step towards a whole series of actions that must be taken to save the economy. Can you please elaborate what the other steps are?" So, that's the question.

Paul, I'm going to let you elaborate a little bit, and then we can also get to the Four Laws, as Mr. LaRouche specifically identifies them.

PAUL GALLAGHER: Well, maybe we'll get to them very quickly, because it brings us really to the question of these two extremely well-known, very fundamentally important figures in history, extremely controversial and very little understood, namely, Alexander Hamilton and Lyndon LaRouche. Certainly the recent efforts to lampoon Hamilton on the stage in New York have not aided at all in people understanding what he really contributed to the human race, to this nation, how he built this nation, in an indispensable way.

We were talking to Lyn LaRouche and Helga LaRouche earlier today about this subject. What Lyndon LaRouche said, repeatedly, actually, was that when he introduced what he called his "Four Cardinal Laws for the Economy" in 2014, he was modelling them directly on the Reports of Alexander Hamilton to the Congress of the United States. Here is where those reports are found, in this book, *The Reports of Alexander Hamilton*, [edited by Jacob Ernest Cooke, II] which gives the four Reports that Hamilton made to the Congress, through which he established the legislative actions— but they were really broad government actions, based on crucial legislation in each case — which made it possible for this country to survive the extreme bankruptcy which it came into during the course of the Revolution, and to rapidly, from that point on, expand and become the leading industrial and technological power in the world.

What LaRouche was looking at, was four laws and obviously not meaning four traffic laws—four broad actions that must be taken in order to revive the economy from its

present zero growth, zero productivity growth state, and nearly zero infrastructure investment, no infrastructure mission. To revive it from that state there are four broad actions which have to be taken, which can be represented and made possible, authorized by legislation, but are really very fundamental.

Glass-Steagall is the first, and must be done *right now*, but it just opens the door. It's like taking out the garbage, as we say. It opens the door to the other actions, and it

corresponds very much to Hamilton's establishment on this continent—initially even *before* the Constitution was adopted, and *before* any of his Reports to the Congress were made and the institution of a commercial bank and something whose *only* purpose was to, as he put it, "gather the savings of the country, and place them in the hands of those who could make the most productive use of them."

That idea of a "commercial bank," in the Bank of New York, which he founded; and, obviously, in the Bank of the United States, which he founded, was unique. Before that, you had merchant banks in Europe, which essentially took partnerships in trade ventures and financed trade; and then you had banks which were formed in order to lend to the government, and get control of government finances. The Hamiltonian bank had absolutely neither of those purposes, but rather the purpose which we'll get into, I think, in the course of this.

OGDEN: Let me just display on the screen, right now, the first slide. This [Slide #1] is the title screen: "The Four Laws, by Lyndon LaRouche." On the next slide [Slide #2] you'll see the link to the actual document which was published by Mr. LaRouche

on June 8, 2014, which we encourage you to read in full. It's titled "The Four New Laws to Save the USA Now! Not an Option: an Immediate Necessity." [<https://larouchepac.com/four-laws>] That's the website you can go to, to read the document in

full, and that will also be included in the description to this video, so you'll have access to that as the broadcast continues.

On the next slide [Slide #3] you'll see a very short quote which I've taken from the introduction to that document, in which Mr. LaRouche says the following: "The only location for the immediately necessary action which could prevent such an

immediate genocide throughout the trans-Atlantic sector of the planet, requires the U.S. Government's now immediate decision *to institute four specific, cardinal measures: measures which must be fully consistent with the specific intent of the original U.S. Federal Constitution...*"

On the next slide [Slide #4] you'll see "*No. 1: the immediate re-enactment of the Glass-Steagall law instituted by U.S. President Franklin D. Roosevelt, without modification, as to principle of action. No. 2: A return to a system of top-down, and*

thoroughly defined as National Banking. The actually tested, successful model to be authorized is that which had been instituted, under the direction of the policies of national banking which had been actually, successfully installed under President Abraham Lincoln's superseding authority of a currency created by the Presidency of the United States (e.g., 'Greenbacks'), as conducted as *a national banking-and-credit-system placed under the supervision of the Office of the Treasury Secretary of the United States*". Mr. LaRouche elaborates after that, that this was the system that

Alexander Hamilton created. "No. 3: The purpose of the use of a Federal Credit-system, is to generate high-productivity trends in improvements of employment, with the accompanying intention, to increase the physical-economic productivity, and the standard of living of the persons and households of the United States. The creation of credit for the now urgently needed increase of the relative quality and quantity of productive employment, must be assured, this time, once more, as was done successfully under President Franklin D.

Roosevelt, or by like standards of Federal practice..." Next slide [Slide No. 5] "...used to create a general economic recovery of the nation, {per capita}, and for the rate of net effects in productivity, and by reliance on the essential human principle, which distinguishes the human personality from the systemic characteristics of the lower forms of life: the net rate of increase of the energy-flux density of effective practice. This means intrinsically, a thoroughly scientific, rather than a merely mathematical one, and by the related increase of the effective energy-flux density *per capita*, and for the human population when considered as each and all as a whole." Following this, Mr. LaRouche said, "The ceaseless increase of the physical-productivity of employment, accompanied by its benefits for the general welfare, are a principle of Federal law which must be a paramount standard achievement of the nation and the individual."

And then "No. 4." Next Slide. [Slide No. 6] "'Adopt a Fusion-Driver 'Crash Program.' The essential distinction of man from all lower forms of life, hence, in practice, is that it presents the means for the perfection of the specifically affirmative aims and needs of human individual and social life. Therefore: the subject of man in the process of creation, as an affirmative identification of an affirmative statement of an absolute state of nature, is a permitted form of expression.

Principles of nature are either only affirmations, or they could not be affirmatively stated among civilized human minds."

Following this, Mr. LaRouche elaborates the concept of Vladimir Vernadsky's idea of the noosphere, in which he places man as specifically distinct, and in a hierarchy, above other forms of life; and then elaborates the concept of "physical chemistry," as the only yardstick in the science of economics.

So, again, that document, in full, is available to you at <https://larouchepac.com/four-laws>. The link is available in

the description to this video. We encourage to read that and study that, in full, along with these Four Reports that Paul mentioned—the Four Reports by Alexander Hamilton to the United States Congress. With that said, I think we can open up, especially this fourth point, that I just named here, and I invite Kesha to say a little bit on this subject.

KESHA ROGERS: Okay. Thank you Matt. I think we really have to start with the unstated-but-consuming principle that exists in all four of those Laws. Mr. LaRouche really captured this in recent discussions: that mankind has to re-discover the meaning of "mankind," and what is the purpose by which we, as the human species, exist? What is our purpose, in terms of promoting the power of the creative potential that lies only in the human species, unlike any other species.

When you think about the Fourth Law, people start to say, "Ah, Okay. Well, you know, LaRouche is promoting nuclear power and fusion power, and so forth." It's not just about that. It's a subsuming principle of *all Four*, that starts with, what I would define as the principle of Agapé. How do you develop Glass-Steagall? How do you develop the credit system, in the way that Hamilton understood, in the way that LaRouche understands? It comes from the understanding of the benefit to all mankind, which exists in advancing the creative potential for all mankind.

If you really look at how that has influenced our nation, under Presidents George Washington, and particularly in Roosevelt and John F Kennedy. These Presidents didn't just look at Hamilton's conception of national credit, Hamilton's conception of development of economics from the standpoint of just the law. It started with the understanding of a unique principle in the United States to advance the productive and creative powers of every living being in this nation and on this planet. One thing

that we talk about is what you saw under President Franklin Roosevelt, who was a devout student of Alexander Hamilton, and really what expanded from the period of Franklin Roosevelt through the period of John F Kennedy, was what named as the Golden Age of Productivity. I think that what we need right now is a Golden Age of Productivity for the world.

Where is the opposition coming to this? Well, if you look at what has happened with the attacks on our US space program, which would be the defining principle, the defining process which would bring together new scientific discoveries for mankind;

revolutionizing science in the way that we should be doing, which is our human potential. That's what Obama rejects. When Obama said that we don't need any fancy fusion, and now you've seen not only the shutdown of our manned space program; but now the potential for advancements in new creative breakthroughs of

scientific and technological advancements that exist through programs such as the fusion research centers and development programs at MIT and Princeton. That's being shut down because we didn't go with Glass-Steagall; we didn't go with the Hamiltonian credit system to actually put the necessary credit into these great scientific endeavors and large scale infrastructure projects. This isn't just happening because somebody thinks the money should go elsewhere. It's happening because of a rejection to this truly human identity that it is our human nature to advance to provide for the future; to bring about the creating of a future. So, when you think about what we're up against here, when people say "Oh yeah, we need to break up the big banks and we need Glass-Steagall"; we need Glass-Steagall, we need to break up the big banks, but we need it on Hamilton's terms. We need it on LaRouche's terms from the standpoint of a higher conception.

We have to stop the death rate; we have to stop the mass killing in the United States and around the world. The way we're going to do this, is that these programs have to be

implemented from the standpoint of a higher definition and conception of what it means to be human.

I think that gets us to a fundamental point of why you look at what China is doing with the development of their space program – and LaRouche has really emphasized this very emphatically – that China has to be a model from the standpoint of the space program. Not just because of a singularity of a program they're taking up, because China's now going to the far side of the Moon, unlike any other nation; doing something that no one else has yet to do. What does this mean? This is a breakthrough in a revolution in science; this is a breakthrough in the benefit and the potential progress to all mankind. I think that is where LaRouche's Four Laws have to start from; and what China is doing right now is what we in the United States, the foundation and the principle of this United States was founded on.

What our great visionaries and scientists understood was the unique principle of mankind that defies this oligarchy's rejection of that identity; and why we became a nation committed to this principle of the creative, productive powers of the human species. If you think about these visionaries from the standpoint of what China and nations around the world are doing to advance this creative potential, it can really be stated and defined in what the great space pioneer Krafft Ehrlicke again outlined as what our true extra-terrestrial imperative as a human species is. One thing I wanted to point is – again, I've stated this on a number of occasions – we brought up Krafft Ehrlicke's three laws of astronautics and what this really represents to promoting that potential. But I want to focus in very quickly on the third law, which is not always stated as clearly as it could be; but I think it really captures this idea that he says, "By expanding through the universe, man fulfills his destiny as an

element of life; endowed with the power of reason and the wisdom of the moral law within himself." I guess the point is, where does this power of reason come from? Where does this moral law and nature within the existence of mankind lie? And it lies in

mankind's creative potential, the discovery that exists only in the human species to be able to introduce new scientific principles; to introduce new laws that no other animal species can do. This is what we're losing sight of right now.

But the thing is, if we allow for the human population to be killed off en masse, we take away that potential. Look at what's happening right now: the death rates; what's happening with the drug overdoses, the suicides. What's happening with the fact that nations are dying because we don't have the scientific and technological advances to deal with threats that occur in terms of threats that come with natural disasters, that we could be saving lives. Look at the numbers of people that are going to die in Haiti right now. All of this could be stopped if we actually had a program in place immediately; a global Glass-Steagall. So we can actually stop the death rate and organize people around saving human lives so that we can advance for the future; so that we can put forth a new meaning of what mankind and the future of mankind must be. That's where the Four Laws lie; that's where we have to get Congress, as you said, back in Washington DC right now. Because they have a responsibility to this nation and a responsibility to mankind. The fact that Obama rejected the offer by China for cooperation, rejected the offer by China to be a member of the Asia Infrastructure Investment Bank and to be a part of the New Silk Road Development Plan, already tells you – once again – his commitment is not to the advancement of the people of this nation and the people of the world. It is to this financial oligarchy, to this empire, and to the purpose of death that he has been promoting for far too long and cannot continue to get away with.

OGDEN: Yeah, I'm actually glad you brought up the AIIB, the Asia Infrastructure Investment Bank, because one of the other elements that Mr. LaRouche raised in the discussion that we had with him this afternoon, was the necessity for international development bank banking types of activities. That there has to be a commitment on the level of agreements among nations for these vast development projects, and a Hamiltonian banking system which will allow these to take place. We see the emergence of this with what China is doing and some of the other collaborative programs around the development of the New Silk Road. This is the kind of vast surge in productivity and increased standards of living that we see in places of the world that have suffered almost no development. The interior of Eurasia and elsewhere.

But it's something that the United States had originated over 200 years ago with what Hamilton conceived; and it's something which the United States is in no way participating in today. In fact, it's rejecting and attempting to shut down – as you said Kesha. So, that's something that Mr. LaRouche also introduced into the discussion. Maybe it's something that we can also discuss a little bit more of.

GALLAGHER: At this IMF meeting, the IMF introduced a report on the world economy, and they said the big problems are: no growth, most especially including in the United States and of course in Europe; in Obama's recovery, no growth at all; and too much debt. What did they propose as a solution? To cut back credit all over the globe, and especially to insist that China and India – which are the only two engines of real economic and industrial growth in the world – should cut back their issuance of credit. That tells you that there is functional insanity at the top of the IMF; they are completely unaware of the relationship between credit and debt. It is in fact the case that what Alexander Hamilton did â; The United States now needs a

national investment bank; it needs a national infrastructure bank, whatever you want to call it, it needs a national bank with that purpose. What Alexander Hamilton created, as LaRouche in the second of his Four Laws, was essentially a bank which he said was needed in order to be the liaison between the government and the private banks. In the process, again remember that characterization of gathering the savings of the country and placing them in the hands of those who could make the most

productive use of them. So that Hamilton was able to actually reorganize the debt of the United States and the states – which was largely unpayable at that time; provide a means of extinguishing it over a long period of time and redirect that reorganized debt through a bank into new credit, the purpose of which was to go into the key areas of the development of the productivity of the new American labor force. It could have been coming to the third action LaRouche is talking about, Hamilton

was most controversial there, because the bank that he created to reorganize the unpayable debt of the United States and the states and make it into credit; that bank could have been a land bank, that was what was being done in Europe. Alexander Hamilton had studied all those experiments of Turgot and all the other national land banks which had been set up, which had the effect of perpetuating agriculture as really the only economic activity in the country, and of enriching farmers. But of course, it tended to enrich the monopolists who got control of the production of farmers. It also potentially that effect.

Hamilton said, no, that is not what we want to be as a nation. We don't want a national bank to finance unchanged farming practices all the way to the Pacific Ocean; which is what Jefferson wanted, and other. Rather, we want the farms to become the market for truly creative new manufacturing and industrial development – craftsmen, artisans, the founders of manufacturing businesses. This is what our national bank, said Hamilton, has to bring about; not just the endless

extension of farming, the basis of the government finances on a national land bank.

What LaRouche specified – and again, as he was saying, he was thinking of Hamilton's Four Reports to the Congress in his Four Laws; what he specified is then the national bank's credit must be invested in truly productive infrastructure investment.

We're not going to get productive by investing in endless fields of solar mirrors out in the desert, or making a desert out of what was previously just a plain. We're going to become more productive by investing in the most advanced infrastructure investments and missions that the country could possibly have.

That brings us directly to Kesha's conceptual overview, particularly of the fourth critical action; what LaRouche called the Fourth Cardinal Law, that there are frontiers of science. We know that the exploration of deep space, reviving that with everything that goes with in terms of the human experience and also in terms of developing new means of studying, measuring, and changing potentially, the laws of the universe; Einsteinian action in exploration of deep space. That requires that we have a major effort such as that which collapsed in the late 1960s when NASA's budget essentially, virtually disappeared overnight just as we were landing on the Moon. There was not a Hamiltonian credit institution backing that space exploration, that Apollo project, up; and its budget suddenly disappeared.

We need, according to LaRouche's outline of these actions that have to be taken, to put that on the basis that we are going to go fully at the frontiers of science. Go with China to the other side of the Moon, from which the universe can be studied

and observed in a way that it never has been before. Take the Moon's long view of the universe and bring it back and share it with all the nations of the Earth; which is what the Chinese space administrator at the conference in Mexico last

week was

committing China to. So, we also have to make this international, as LaRouche specified. It is a crime that whereas China has created the institutions of credit – the New Silk Road Fund, the AIIB that Kesha raised – the so-called policy banks which make trillions of dollars in infrastructure at home and abroad. Where it has created, one hand reached out for an actually international credit and sound banking system, the United States has not responded. It has no national banking institution; does not have, for the most part, sound and prudent banking going on in the private commercial banking system either.

Germany – the other critical economy in the trans-Atlantic region – same thing; no such national institution. The Kreditanstalt für Wiederaufbau which they built up after the war, has practically been eliminated; and therefore, no hands coming from the trans-Atlantic side, from the European economies join with that initiative of China, either in the exploration of space, or in the creation of the credit for it. Therefore, this terrible predicament that our friends reported and are experiencing who are at the IMF meeting; that they are somehow trying to reduce the runaway indebtedness of the world by cutting off the new credit which could actually – if directed as Hamilton and LaRouche say – if directed into the frontiers of science and technology, could actually make that debt manageable; both by being written off and also by being made whole in the long term.

This is where Glass-Steagall is intended to lead, is into these kinds of actions. By first putting an end to the crime syndicate which has taken the place of major banks, and breaking it up and making the rest of these crucial actions possible.

But, as Bill said, we have a lot of members of Congress – why not name a few? Maxine Waters, who in the hearing on Wells Fargo said, "I'm introducing legislation to break this bank up; and if it breaks the other banks up, so be it." She's not

a sponsor of the legislation which would break that bank up in the way that

would actually make for sound banking. A whole bunch of Senators at the Democratic Convention, who were interviewed on the floor in a television video, and said they were absolutely for restoring Glass-Steagall; but haven't sponsored the legislation: Senator Stabenow; Senator Booker of New Jersey; Rep. Sherman of

California. There are so many members of Congress, who are not putting their sponsorship and their action where their – they're like on Facebook. They "like" Glass-Steagall, but that is the end of it; they haven't done what they have to do.

So, get like-minded friends of yours and associates, people you know who, like you, support Glass-Steagall, and ambush these Congressmen with bunches of calls all at once to their offices demanding this. Ambush them as Bill was talking about, at the many town meetings and public appearances that they'll make.

We've got to get them to go back to Washington and take the action against Wall Street before this crash wipes us out.

ROBERTS: Let me make one more point, too, which is that Glass-Steagall has enjoyed popular support for years; it's in both party platforms. Why hasn't there been a hearing on Glass-Steagall when you have 130 members of Congress that support

it? Well, it's simple – because of Obama. It's the same reason that Obama has sabotaged Glass-Steagall is the same reason that Obama sabotaged the space program. Because the space program is the one area, as Kesha was developing, where it's completely transparent that the real nature of the human species and the

real nature of economics is the Hamiltonian conception of the increase of productive powers of labor and of real physical economic growth that's generated through the discovery of new principles. You can't have a space program without that; you can't send human beings out into space and conquer the Moon

and other domains. There's no pie to divide up; space is infinite. It just becomes utterly clear; it's like this experience that's been related by so many astronauts that go up to the Space Station. They look down at the bright blue Earth, and they say, "Well, I don't see any borders. I see these little land masses." And it becomes very clear to them that we are one unified humanity; and that is something that Obama had to kill. So, just as in the case of the JASTA vote, Obama has to be confronted; there's no nice way about this. He's the reason why this has not happened. I just wanted to make that point clear.

OGDEN: Absolutely! He was rendered impotent over this historic defeat of his veto of the JASTA bill. All of the so-called practical political arguments that people presented to you over years and years – "Oh, we're for Glass-Steagall, but it's just not – we can't politically make it happen." All of those crumbled with this historic victory, secured by the activation of the American people to create the conditions in which Congress had no choice but to override Obama's veto. All of these arguments against the immediate re-enactment of Glass-Steagall have crumbled. There's no better opportunity than in the wake of that victory with the restoration of the confidence of the American people that in fact, you can force this kind of historic political change to happen through this kind of mass-based activation. Coming off of that victory, it's the time to create the political climate in this country in which if Congress does not return to Washington to immediately re-enact Glass-Steagall; that that's a toxic environment. And the American people know how to make that happen; we can do that, we can lead that. It's the kind of climate in which if you were clear as to how close we are to a total disintegration of this trans-Atlantic system, you wouldn't think twice about doing that.

And any Congressman who's trying to escape from the reality of what it would mean for Deutsche Bank with all of the derivatives counterparties to go through the floor; that this

would be far, far worse than the Hell that was experienced in 2008. That would be a collapse from which you could not recover; you can't bail your way out of that kind of crisis.

So, it's only through the immediate re-enactment of Glass-Steagall – but also, as you made the point, Bill, I think very clearly – knowing that Franklin Roosevelt created Glass-Steagall in the context of the entire program that he instituted with his Presidency. The full weight of the FDR program has got to be present with the first step that's taken with re-enacting Glass-Steagall.

ROGERS: It's important to bring out what we put out as a standard in the report we published – which people should go back to – "The United States Joins the New Silk Road; a Hamiltonian Vision for an Economic Renaissance" – because I think that captures the essence of what we have to seek to bring about. Not just an economic recovery, not just putting a few people back to work; but we need a whole, complete breakthrough. A revolutionizing of science in the way that LaRouche is calling

for; a revolutionizing in the conception of the nature of mankind; what it means to be human; what we are as a species. And then how we bring together the conception of mankind for the benefit of all from the standpoint that we are now going to

advance and share in the greatest potentials for mankind that ever existed. That's found in, as Krafft Ehrlicke said, "leaving the confines of one small planet" and going out into conquering and development of space. I thought that Bill just said it well;

that that exists not from the standpoint of borders, or from the standpoint of competing for resources. This is not about competing for resources or existence of borders; but it's that we have a unique potential as a species to come together and to act to create this economic renaissance as it's never been defined before.

I think that is really what we have to get the

emotional quality around, as we saw an emotional drive around this JASTA fight. It wasn't just about the families of 9/11; but this was the question of the fight for human beings. The fight that existed really took place in people starting to sing together. When people sang together, the power that they found within themselves with the development of what took place with the

Living Memorial concerts as one; but the principle that people started to really sing together and to realize that they had more power against this enemy than they ever thought existed. And they acted on that power. We have to do the same right now to realize that this evil can be and must be defeated.

OGDEN: Wonderful. So, I think that with the title of this week's *Hamiltonian* – "One Minute After Midnight" – we can proceed with the correct sense of urgency; and everything that has been said today defines exactly what the mission is. So, again, if you can read the full document – LaRouche's Four Laws – which is provided in the link in the description to this video, that's available. And secondly, the Four Reports by Alexander Hamilton; this is available as a book. Jacob Cook is the editor of this version; it can be made available as well. And please read these in conjunction, and maybe that can be the subject of your Congressman's next town hall meeting.

So, thank you very much for joining us. And I would like to thank both Kesha and Bill, as well as Paul.

Please stay tuned at larouchepac.com, and Good Night.

Send USA's Kongres tilbage for at vedtage Glass-Steagall – Det er for sent med en handlingslammet Kongres

Leder fra LaRouchePAC, 6. oktober, 2016 – Amerikanere bør ikke tolerere en Kongres, der afholdt høringer om at »gå hårdere frem mod Wall Street«, for dernæst i månedsvis at holde pause, mens Wall Street hver dag overfalder bankindskydere, små virksomheder, folk med realkreditlån og almindelige arbejdende mennesker.

Wall Street-giganterne er i færd med at plyndre deres indskyder- og udlånsbanker, oppuste deres spekulative kasinoafdelinger og har kurs mod en finansiel nedsmeltning, der udløses af de bankerotte europæiske bankgiganter. I dag dukkede der endnu en skandale op, der handlede om Wells Fargo, som snyder sine kunder fra små virksomheder i sine salgsafdelinger for almindelige banktjenesteydelser; og en ny afsløring af Deutsche Bank, der skaber mange derivatkontrakter, med det formål at få værdipapirer eller forpligtelser til at »forsvinde« fra bankens regnskab, på lignende vis som Enron. Deutsche Banks massive portefølje af derivater, den største i verden, klassificeres også som den farligste i verden, i stand til at trække snesevis af storbanker med sig i krakket.

Millioner af amerikanere indser nu – lige i tide – at en genvedtagelse af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov er den eneste måde, hvorpå man kan standse den om sig gribende kriminelle aktivitet i banker som Deutsche Bank og Wells Fargo, samt genoprette et sundt banksystem, før det bliver for sent for den amerikanske økonomi.

Det er nu for sent for hundreder af kongresmedlemmer at give det vage indtryk af, at de »gerne ville« bryde Wall Street-bankerne op. Det amerikanske folk må tvinge dem til at vende tilbage til Capitol Hill og rent faktisk gøre det, ved at genindføre Glass-Steagall.

De, der mener, at kun endnu et krak à la 2008 endelig vil få nationens officielle, valgte folk til at genindføre FDR's politik, må tænke om igen. Et krak vil i stedet presse dem til i panik at vedtage endnu en bankredning, denne gang endnu større, og som vil forarme økonomien og det amerikanske folk endnu dybere. De må formås at vedtage Glass-Steagall, *før* dette krak finder sted.

Dette vil blot påbegynde arbejdet med at genoplive vækst, produktivitet og produktiv beskæftigelse i den amerikanske økonomi, efter Bush' og Obamas 15 års fiasko. Men det vil skabe muligheden for en statslig kreditpolitik i tradition efter Roosevelt, ny infrastrukturudvikling, fremskyndet videnskabeligt fremskridt og et genoplivet rumforskningsprogram.

Men, Glass-Steagall og et nyt, økonomisk paradigme er nu et spørgsmål om liv eller død. Obamas mislykkede økonomiske vækst, hans nederlag mht. handelsaftaler samt Ruslands strategiske succes i Syrien driver nu Det Hvide Hus mod en direkte fremprovokering af krig med Rusland. Der er enorm opposition i Europa og Asien, men »planlægning« af det, der kunne blive til Tredje Verdenskrig, er i gang i Obamas Hvide Hus og Forsvarsministeriet.

Giv Kongressen – i deres distrikter for at føre en dyster, intet-valg valgkampagne – besked på at vende tilbage og vedtage den nødvendige lovgivning, der kan trække landet op af krisen, en lovgivning, som oplyste amerikanere kræver. Det er for sent for en Kongres, der er handlingslammet[1]; det skal gøres nu.

Foto: Wells Fargo er impliceret i endnu mere snyderi og løgn, denne gang over for sine små virksomhedskunder.

[1]'Lame duck' – Betegner en periode, hvor valgte embedsfolk eller en valgt gruppe stadig sidder efter et fejlslagent forsøg på at vinde et valg, og så indsættelse af en efterfølger – hvilket resulterer i en handlingslammet regering (i dette tilfælde Kongressen, -red.).

Ny indstilling om bankopdeling i den svenske Riksdag

Stockholm, den 4. oktober, 2016 – En indstilling, der kræver en bankopdeling, blev endnu engang introduceret i dette års svenske Riksdags-samling 2016-17, hvilket er for sjette år i træk. Ligesom sidste år var det økonomisk talsmand for Vänsterpartiet Ulla Andersson, der indgav indstillingen, sammen med fem partifæller i Riksdagen.

Indstillingen kræver en »parlamentarisk undersøgelse til et forslag om en lov, der adskiller traditionelle bank-serviceydelser fra de såkaldte investerings-serviceydelser«. I indstillingen nævnes de forskellige forslag til bankopdeling, i USA »total adskillelse« og i U.K. »ringfencing« (intern opdeling).

Afsnittet om »Bankopdeling« slutter:

»Konkluderende går arbejdet frem i U.K., USA og i EU, med

forskellige former for bankopdelingslove. De tekniske løsninger ser forskellige ud, men formålet er det samme: At resultatet af bankernes investeringsaktiviteter ikke må flyde over i resultatet af de mere traditionelle bankaktiviteter, og i værste tilfælde true hele bankens overlevelse, eller også sætte skattebetalernes betaling på spil, for aktiviteter, der ikke er gavnlige for samfundet.«

Indstillingen kræver en »Undersøgelse af Bankstruktur«, som er indstillingens titel, for at adressere bankopdeling, men også en række andre problemer i banksektoren, der stråler ud fra de fire største, svenske bankers oligopolistiske adfærd.

DET ER NU ELLER ALDRIG: GLASS STEAGALL, ELLER DØ!

Leder fra LaRouchePAC, 5. oktober, 2016 – I en høring for USA's Kongres for flere år siden advarede Thomas Hoenig, viceformand for USA's Statslige Indskudsgarantifond (FDIC) og tidligere præsident for Kansas Citys Centralbank (Federal Reserve), om, at et nyt finanskrak, værre end i 2008, ville blive uundgåeligt, med mindre hele finanssystemet blev gennemgribende ændret – begyndende med en genindførelse af Glass-Steagall. Han sagde skarpt til de forsamlede kongresmedlemmer, at, hvis de ventede med at handle til *efter* krakket, ville det være for sent – idet de kollektivt ville give efter for pres fra Finansministeriet og Federal Reserve (Centralbanken) for at vedtage endnu en selvmords-bankredning (bailout).

Ikke alene havde Hoenig ret. Sandhedens time er nu kommet, og det amerikanske folk må nu følge op på præsident Obamas

knusende nederlag, med underkendelsen af hans veto mod JASTA-loven (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorisme), og handle nu, for at tvinge Kongressen til omgående at træde sammen igen for at vedtage Glass/Steagall-loven, som allerede er fremsat i både Repræsentanternes Hus og Senatet. En vedtagelse af Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt i en total omlægning af USA's økonomi, som Lyndon LaRouche forklarer det i sine **Fire Love (til USA's (og verdens) omgående redning)**, der omfatter en lancering af udstrakte anlægsinvesteringer gennem statslig kredit til storstilede infrastrukturprojekter, der vil skabe millioner af produktive, vellønnede jobs, samt en forceret indsats for at genoplive USA's nærdøds-rumprogram og hermed relaterede felter inden for videnskabens fremskudte grænser.

Deutsche Banks administrerende direktør har været i Washington for at fremføre en tiggertale for Justitsministeriet om at reducere bødestrafen for bankens udbredte svindel med værdipapirer med sikkerhed i realkreditlån (MBS), i håb om, at direktionen vil kunne udskyde bankens kollaps ved at betale \$5 mia. i stedet for \$14 mia. Den internationale Valutafond (IMF) erkendte i udgivelsen af sin årlige efterårsrapport om den »finansielle stabilitet«, at Deutsche Bank er epicentret for et overhængende, globalt, finansielt krak, og hvor de i rapporten foreslog en række psykotiske 'nøjsomhedsforholdsregler' (nedskæringer), der mere har til hensigt at blokere for Kinas eurasiske infrastrukturinvesteringer end at adressere kendsgerningen om den umiddelbart forestående evaporation af hele det transatlantiske system.

Denne umiddelbart forestående nedsmeltning er også den nøglefaktor, der er drivkraften bag Obamas Hvide Hus og forsvarsministerens kontor for at gøre fremstød for en åben konfrontation med Rusland. Et møde i onsdags i det Nationale Sikkerhedsråds Lederkomité tog en række eskalerende militære optioner i Syrien op, som alle ville udmønte sig i en direkte

fremprovokering af Tredje Verdenskrig. Og forsvarsminister Ashton »Strangelove« Carter har rendt rundt og truet med en førsteanvendelse af atomvåben imod Rusland i takt med, at han gør fremstød for en modernisering og udvidelse af USA's atomtriade til \$1 billion.

Alle medlemmer af Repræsentanternes Hus, samt en tredjedel af Senatsmedlemmerne, er på valg om nogle få uger. De befinder sig nu alle hjemme i deres valgdistrikter, hvor de fører kampagne. De skal, i vendinger, der ikke kan misforstås, have at vide, at de må vende tilbage til Washington – før Deutsche Bank, eller de italienske, britiske eller franske banker, eller Wall Street, udløser den største finansielle nedsmeltning i moderne historie. De institutioner, de har sponsoreret og støttet genindførelsen af Glass-Steagall, må mobiliseres til at handle beslutsomt nu. Både det Demokratiske Partis og det Republikanske Partis valgplatform kræver en genindførelse af Glass-Steagall. AFL-CIO (USA's største fagforening) promoverer Glass-Steagall. Tiden er inde til at levere varen.

Denne kamp kan og må vindes – og det betyder at vinde, før hele systemet eksploderer. Denne kamp har nu nået et punkt, hvor vi alle befinder os imellem liv eller død, og det er, desværre, ikke en overdrivelse.

Foto: Præsident Franklin Roosevelt holder sin 'Fireside Chat' nr. 6 til det amerikanske folk, september 1934. (Foto: Presidential Library & Museum).

**JEG ER INTERESSERET I SCHILLER
INSTITUTTETS**

GLASS/STEAGALL-KAMPAGNE.

KONTAKT MIG

Folketinget åbner: Interviews om Glass/Steagall- bankopdeling og TTIP

Den 4. oktober åbnede Folketinget, og i den anledning havde en række organisationer og folk arrangeret en demonstration foran Christiansborg. Demonstrationen havde flere temaer og handlede om forskellige folkelige protester. Christian Bechmann Olesen, som stillede op til Folketinget uden for partierne i samarbejde med Schiller Instituttets Venner, holdt en tale imod TTIP og CETA – de såkaldte frihandelsaftaler, som forhandles mellem EU og USA, og mellem EU og Canada.

Han blev interviewet live af TV2 News omkring frihandelsaftalerne, samt af Christiania TV.

Efter interviewet om TTIP gav Christian Bechmann Olesen også et interview til Christiania TV om finanssystemet og det forstående kollaps, som vi står overfor. Derefter talte han om Schiller Instituttet og kampagnen for indførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling.

**Retfærdighedens sejr over
Obamas veto.**

**På hvilken side stiller
Tyskland sig?**

Af Helga Zepp-LaRouche

Hvis vi kan løfte os op på samme tankeniveau som hos genierne Nikolaus af Cusa, Kepler, Leibniz, Bach, Beethoven, Schiller, Einstein og Krafft Ehrlicke, vil vi kunne vække den ophøjede sindstilstand og den kreative optimisme, som vi har brug for, for at finde løsninger på de højere planer, som disse store ånder tænkte på. Og hvorfor skulle vi ikke være i stand til at virkeliggøre en renæssance af vores humanistiske tradition?

Download (PDF, Unknown)

**Vesten kan ikke længere
skjule det
transatlantiske finanssystems
sammenbrud**

Leder fra LaRouchePAC, 4. oktober, 2016 – Overskrifter i den førende presse i Europa og USA gør det meget klart, at Finansherrerne over Wall Street og City of London ikke længere

kan skjule det umiddelbart forestående og uundgåelige kollaps af deres finansielle system. Tag dagens *Die Welt*: »Deutsche Bank truer den amerikanske regering med systemisk kollaps.« Eller *Bloomberg*: »Eksistentiel trussel imod den økonomiske verdenorden overskygger IMF-diskussioner.« Artiklen i *Bloomberg* omhandler IMF's *World Economic Outlook*, den årlige gennemgang af verdensøkonomien, og som blev offentliggjort i dag forud for det årlige IMF-møde, der finder sted i denne weekend i Washington, D.C.

Det bedste ville være at henvise til den aktuelle krise som »Ét minut over Midnat«, snarere end ét minut før. »De kan ikke skjule det«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »De er håbløst bankerot.«

Problemet med udtalelserne fra IMF om krisen er imidlertid, at deres forslag til, hvad man skal gøre ved det, simpelthen er mere af de samme politikker, som forårsagede sammenbruddet i første omgang. For at retfærdiggøre dette, er de nødt til at lyve om årsagen. Transformationen af □□vestlige storbanker til uregulerede spillekasinoer gennem at ophæve Glass-Steagall i 1990'erne nævnes aldrig, alt imens den paniske gennemførelse af massiv pengetrykning og negative renter til at holde sammen på for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne i de seneste år, på bekostning af den virkelige økonomi, bliver ordineret som løsningen snarere end årsagen.

Ironisk nok bliver fremkomsten af □□populisme i hele Europa og USA beskrevet som krisens årsag, snarere end dens resultat. "Næret af stagnerende lønninger og aftagende jobsikkerhed, truer det populistiske oprør med at svække en verdensøkonomi, som, iflg. IMF's administrerende direktør Christine Lagarde, allerede er 'svag og skrøbelig'«, skriver *Bloomberg*.

IMF kræver løsninger i form af tre punkter: flere frigjorte penge (negative renter), flere offentlige udgifter (kvantitative lempelser), samt strukturreformer (en eufemisme for anti-arbejdsmarkedspolitik). Det er faktisk, hvad der allerede finder sted i det transatlantiske område. *Financial*

Times erkendte tirsdag, at »I årets sidste tre måneder forventes Storbritannien, Japan og Europa sammenlagt at slå mønt (trykke penge) for \$506 milliarder til opkøb af værdipapirer – det største kvartalsvise beløb, der er trykt siden starten af den amerikanske Centralbanks, Federal Reserves, program for kvantitativ lempelse i 2009.«

Lige så vel som, at kendsgerningen om sammenbruddet ikke kan skjules for offentligheden, således kan og må den eneste mulige løsning fremlægges for befolkningen og den lovgivende magt (parlamenterne) i hele USA og Europa – nemlig den, at gøre en ende på det nuværende, bankerotte system ved hjælp af den selv samme metode, som Franklin Roosevelt gennemførte, da han i 1933 tiltrådte sit embede som præsident. Den omgående genindførelse af Glass-Steagall er den eneste metode til at redde de vestlige nationers kommercielle banksystem. Det vil betyde afslutningen af de fleste af Wall Streets og Londons TBTF-bankers eksistens – men den eneste måde, hvorpå de virkelige mennesker, der er indfanget i den massive boble, kan redde livet, er at sørge for, at boblens kollaps sker på en lovmæssig måde, der gør det muligt for banktilsynsmyndigheder at skelne mellem hasardspillerne og så dem, der blev narret til at betro deres opsparing og pensioner til de kriminelle institutioner.

Så begynder det virkelige arbejde – det glædelige arbejde med at opbygge en nation. Gennem en genoprettelse af »det Amerikanske System« for statslig bankpraksis, som det blev udviklet af Alexander Hamilton, og udstedelse af kreditter gennem dette system til at skabe produktiv beskæftigelse og en forøgelse af reel produktivitet gennem øget energigennemstrømning (i produktionsprocesserne, -red.), kan nationen genrejses økonomisk. At genoprette Amerikas tabte engagement mht. videnskabens fremskudte grænser, gennem udvikling af fusionskraft og en genoplivning af vores rumprogram, vil give vore børn den nødvendige fremtid, befriet fra Obamas narkotika-befængte modkultur, og genintroduceret til klassisk musik og klassisk kultur, både vores egen kultur

og kulturen hos vore naturlige allierede i Kina, Rusland, Indien og Mellemøsten, så vel som også de nyligt fremgangsrige nationer i Afrika og Latinamerika.

Det faktum, at, hvis man ikke opnår disse udviklinger nu, før den vanvittige valgproces er afsluttet i USA, så vil det snart føre os til en global krig, må adresseres. Aldrig har verden været tættere på atomkrig i takt med, at Obama og hans forsvarsminister »Atom-Ash« Carter deployerer verdens mest avancerede militære våben helt frem til de russiske og kinesiske grænser, samtidig med, at de lancerer et program formedelst \$1 billion til at genopbygge hele USA's atomvåbenarsenal. Carter insisterer på, at USA må opretholde en atomar »førsteangrebs«-kapacitet til at imødegå truslen fra russisk side om en imaginær, konventionel invasion af NATO. Faktisk træffer Obama og hans krigsparti nu forberedelser til krig mod russiske og syriske styrker i Syrien; en krig, som omgående kunne fremprovokere en verdenskrig.

Denne galskab har intet med den ikkeeksisterende trussel om militær aggression fra Ruslands eller Kinas side at gøre, men derimod med den meget reelle »trussel« imod det anglo-amerikanske, finansielle imperium, som Rusland, Kina, Indien og deres BRIKS-partnere har skabt. Med støtte fra næsten alle udviklingslande på Jorden, er disse nationer ved at skabe et nyt paradigme for verden, centreret omkring Kinas udviklingspolitik med Den Nye Silkevej og samarbejde om at komme narkotika og terrorisme i hele verden til livs.

Afsløringen af □□Obamas åbenlyse støtte til terrorister og deres sponsorer, med hans (underkendte) veto af JASTA-loven, åbner vejen for, at han kan fjernes fra embedet for «høje forbrydelser og forseelser» (»high crimes and misdemeanors«, *-red.*).

USA og Europa kan og må slutte vanviddet og tilslutte sig det nye paradigme.

Deutsche Bank er udløsermekanisme for en total nedsmeltning af hele systemet i denne måned

3. okt., 2016 – Ledere fra Deutsche Bank ankommer til Washington i denne uge i håb om at indgå en aftale med USA's Justitsministerium om en reduktion i de overhængende bøder for svindel med værdipapirer med sikkerhed i fast ejendom, fra \$14 mia. til \$5,4 mia. Pressedækningen af Deutsche Banks vanskeligheder inkluderer [www.cityam](http://www.cityam.com)'s dækning af »Huset Merkels fald«, med hendes manglende handling i DB-krisen, der nu koster hende støtte og ødelægger hendes ry som den europæiske stabilitets anker. Selvfølgelig, hvis hun skulle blive genvalgt, så vil det skyldes en latterlig mangel på alternative kandidater, snarere end hendes fortsatte popularitet.

En indgriben for at redde DB menes nu at være uundgåelig, med enkelte forslag, der kræver, at den tyske regering genkapitaliserer banken ved at købe en 20 %'s aktiepost. Jeremy Warners artikel i dagens *Daily Telegraph* havde følgende overskrift, »Deutsche Banks elendighed afslører en ny finanskrise«, som, siger han, er anderledes end den i 2008, fordi statslige banktilsynsmyndigheder har gjort sagen meget værre gennem deres politik med nulrente, der gør banker ikke-profitable; ved at sætte kravene til reserver op under Basel IV; og ved at pålægge bøder for tidligere ugerninger, som er en ny form for indirekte beskatning.

New York Times' Dealbook har en nøgtern vurdering af DB's

appetit for højrisiko-transaktioner fra bankens London-kontorer som roden til krisen, der kan bringe hele banksystemet til fald pga. alle de Wall Street- og andre storbanker, der er modparter i den derivatportefølje, som DB's London-centrum har opbygget. *The Times* hævder, at DB's gearing er 25:1 – \$75 mia. i egenkapital, der opretholder 'aktiver' – værdipapirer – til \$1,8 billion, men dette er en signifikant underdrivelse. Ved at anvende målestokken for tilgængelig kapital og internationale regnskabsstandarder fra IFRS er DB's gearing 37:1. Det er også det tal, som FDIC nævner. Til sammenligning er JPMorgans forhold 18:1 ved anvendelse af den mere nøjagtige internationale målestok.

[Regnestykket er: Deutsche Banks tilgængelige kapital er 2,68 % af aktiverne. Så gearingen er $100/2,68 = 37$ i DB's tilfælde. JPMorgan Chases tilgængelige kapital er 5,49 % af aktiverne; bankens gearing er $100/5,49 = 18$.]

DB's aktiver er kraftigt koncentreret i Niveau 3-værdipapirer, der er næsten umulige at sælge i en krise og også næsten umulige at værdisætte korrekt. 32 mia. euro, eller halvdelen af bankens obligatoriske egenkapital, er i Niveau 3-værdipapirer.

Bloomberg føjer endnu en brik til Deutsche Bank-skandalen med en rapportering af, at USA's Justitsministerium og UK's Finansielle Adfærdsmyndighed (FCA) undersøger DB's rolle i en ulovlig hvidvaskningsordning til \$10 mia., udarbejdet af DB's tidligere hovedmægler i Moskva-afdelingen, Tim Wiswell. Med en teknik ved navn »mirror-handel«, der involverer offshore-enheder, hjalp Wiswell russere med ulovligt at hvidvaske deres penge i udlandet – indtil han blev taget og fyret. I et umoralsk sagsanlæg for uberettiget afsked gjorde Wiswell det klart, at hans chefer i London var helt klar over, hvad gjorde, og havde godkendt alle de nye klienter, han havde serviceret gennem sine hvidvaskningsoperationer.

Market Watch rapporterede mandag, at en statsanklager fra

Milano, Italien, havde tiltalt tre DB-direktører, samt også ledende personer fra Nomura International og Banca Monte dei Paschi di Sienas topledelse, på anklager om bedrageri, baseret på BMPS's svindel med rapportering af sit finansielle velbefindende. Dommer Livio Cristofano handlede på basis af manipulation af aktiepriser og svindelagtige regnskaber fra Siena-banken, i partnerskab med DB og Nomura. Banken anmodede om et forlig i juli måned, og retten vil snart komme med en afgørelse. Men 13 ledere fra de tre banker blev formelt anklaget lørdag og skal i kriminalretten. Dette omfatter seks nuværende og tidligere DB-ledere.

Gennemtving Glass-Steagall nu – før Deutsche Bank kollapse

Leder fra LaRouchePAC, 3. oktober, 2016 – Der er ikke et øjeblik at spille. Kongressen skal kaldes tilbage til Washington for omgående at genindføre Glass-Steagall – før et kollaps af Deutsche Bank sænker hele det transatlantiske finansielle system og udløser kaos og en mulig atomkrig over planeten.

Med topledere fra Deutsche Bank, der nu er i Washington, D.C., i et kapløb med tiden for at lave en aftale med det amerikanske Justitsministerium om at reducere dens trussel om en bøde på \$14 milliarder for bedrageri med pantebreve, erkender man nu åbenlyst, at Deutsche Banks massive eksponering til derivater og bankens gearing på 25:1 er ved at bringe hele spillekasinoet i London og på Wall Street til fald. I lørdags tiltalte en dommer i Milano, Italien, seks nuværende og tidligere topledere fra Deutsche Bank, sammen med 11 andre top-bankfolk fra Banca Monte dei Paschi di Siena (BMPS) og Nomura, på en anklage om forfalskning af BMPS

regnskaber for at skjule massive tab for banktilsynsmyndigheder og kunder.

Russiske anklagere undersøger nu endnu en tidligere topmægler fra Deutsche Banks Moskva-kontor, og som angiveligt har været involveret i en ulovlig ordning med russiske gangstere om hvidvaskning til \$10 milliarder.

Alt imens denne retsforfølgelse finder sted, så har det amerikanske Justitsministerium endnu ikke rejst tiltale mod så meget som en eneste direktør for en for-stor-til-at-lade-gå-ned-bank for den største finansielle svindel i historien. Resultatet er, at en endnu større finansboble, der er baseret på derivater til flere hundrede billioner af dollars, atter er opbygget – og som nu er klar til at eksplodere. En førende japansk ekspert sagde det ligefremt under en nylig diskussion: Enten bliver Glass-Steagall genindført før kollapset, og alle de kriminelle top-bankfolk bliver arresteret, eller også bliver vi alle konfronteret med faren for et systemisk krak og truslen om krig. Med en gentagelse af kommentarer fra Lyndon LaRouche erklærede han, »Oktober er det kritiske øjeblik.«

Den eneste løsning er netop en omgående genindførsel af Glass-Steagall, en afslutning af alle derivatkontrakter på en bestemt fastlagt dato, samt retsforfølgelse for kriminelle handlinger af alle de TBTF-bankierer, der plyndrede deres egne kunder. De forbrydelser, der for nylig blev afsløret i Wells Fargo-banken, udgør den reelle norm på Wall Street og i [City of] London. Glem ikke HSBC's rolle i hvidvaskning af kokain-provenuet fra de colombianske og mexicanske narkokarteller, og som finansierede deres dødspatroljer.

Øjeblikket er modent til netop sådanne nødforanstaltninger, der umiddelbart skal følges af lanceringen af en fysisk-økonomisk genrejsning gennem massive anlægsinvesteringer i infrastruktur, jobskabelse og videnskabelig forskning. Præsident Obama, briterne og saudierne har netop modtaget det mest ødelæggende slag fra den amerikanske Kongres, i og med tilsidesættelsen af Obamas JASTA-veto.

Som Lyndon LaRouche bemærkede til kolleger i mandags, så er Obama udmattet – hans vitalitet er væk. Alt er i færd med at kollapse omkring ham, og han kan og må trænges godt og grundigt op i en krog, så han kan ikke gøre noget.

Der er vitalitet i Asien, hvor den fortsatte funktionsdygtighed af disse førende nationer – dvs. Kina, Rusland, Indien og andre – må forsvares imod eventuelle desperate handlinger fra Obama. At sikre de asiatiske initiativer, som vil blive fremmet om 12 dage, hvor statsledere fra BRIKS-landene samles i Goa, Indien, til deres årlige topmøde, er en global prioritet.

Det amerikanske folk kan besejre Obama igen – for at stoppe et bankkrak, der er værre end i 2008

Leder fra LaRouchePAC, 2. okt., 2016 – Hvad skal vi gøre for at stille Wells Fargo og Wall Street for retten, før de atter bringer massearbejdsløshed og forarmelse over os?

Kongressens næsten enstemmige underkendelse af præsident Obamas forsøg på at nedlægge veto mod Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer for Terrorisme (JASTA) var et stor slag for retfærdighed. Det var et alvorligt nederlag for en farlig præsident, hvis administration offentligt truer med at gøre Rusland til mål for terrorisme, eller endda for atomvåben.

Brug erfaringerne fra JASTA til at minde jer selv om, hvad den

amerikanske befolkning kan gøre af egen vilje, som de gjorde, da de rejste sig og opnåede denne tilsidesættelse. Husk jer selv på, hvordan en lignende opstand stoppede Obama i 2013, da han, i kølvandet på den katastrofale Libyenkrig, var i fuld gang med at kaste amerikanske styrker ind i Syrien og mangedoble katastrofen.

Begge gange blev den planløse og hykleriske Kongres forvandlet til et seriøst, forfatningsmæssigt organ af en folkelig mobilisering, da nationens moralske overlevelse og værdighed stod på spil.

Vi står over for et banksystem, der har kurs mod et nyt kollaps, som, med mindre vi hurtigt skifter over til Glass/Steagall-politik, vil forarme de europæiske og amerikanske folk langt ud over noget, som krakket i 2008 forårsagede. Storbankerne i Europa og Amerika er alle ét stort London- og Wall Street-centreret roderi, der begår umoralske handlinger og forbrydelser uden ende, og som atter truer med at implodere i kaos.

Deutsche Bank er verdens »leder« inden for spekulation i derivater, og »leder« nu det transatlantiske banksystem ind i endnu et krak.

Wells Fargo var en af de absolut største, der hævdedes at være den »reneste«, og som er blevet afsløret som en af de værste. Juridisk retfærdighed fordrer, at Wells Fargo og de andre giganter på Wall Street bliver brudt op, deres kasino-derivatoperationer afskrevet og deres ledelser udskiftet. Juridisk retfærdighed betyder, i Wall Streets tilfælde, Glass/Steagall-retfærdighed.

Og vi må få Kongressen til at gøre dette hurtigt.

Det, der fundamentalt er på spil, er økonomisk fremgang, udsigten til at vende tilbage til investeringer i teknologiske fremskridt og reel produktivitetsvækst.

Det går tilbage til den foreslåede vedtagelse af »Fire Kardinallove« for langsigtet fremskridt, som *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, detaljeret forklarede i erklæringer fra maj-juni 2014.

Den første kardinallov er at genindsætte Glass/Steagall-loven, som ligeledes vil fremprovokere en omgående følgevedtagelse i de europæiske lande. Den anden kardinallov er udstedelse af statslig kredit til produktion, gennem en Nationalbank efter Hamiltons principper eller en Kreditinstitution for Genopbygning efter Roosevelts principper (Reconstruction Finance Corporation). Den tredje kardinallov er, som rettesnor for denne kredits investering, at definere de mest avancerede infrastrukturprojekter, der vil tilføre vores befolkning den største grad af ny produktivitet, inklusive et stærkt genoplivet program til udforskning af Månen og det ydre rum, i samarbejde med i særdeleshed Kina. Den fjerde kardinallov er – endeligt – at vedtage et veritabelt forceret program for udvikling af fusionsenergi og fusionsteknologier.

Denne fremgangsmåde vil afgøre økonomiens faktiske kapacitet for fremskridt, produktiv beskæftigelse og produktivitet. Og arbejdet med henblik på disse fire kardinallove siden maj-juni 2014 har gjort det muligt, at Glass-Steagall er det primære spørgsmål mht. økonomisk retfærdighed og fremskridt i USA lige nu.

Foto: CIA-direktør John Brennan og Obama, loyale venner af det saudiske kongerige, led et uopretteligt nederlag i sidste uge, med vedtagelsen af JASTA.

**RADIO SCHILLER den 3. oktober
2016:**

**Deutsche Bank kollapse:
Glass-Steagall eller kaos?//
USA's Kongres tilsidesætter
Obamas veto**

Med formand Tom Gillesberg

**ECB's Draghi og IMF's Lagarde
diskuterer Deutsche Bank:
Mig, bekymret?**

29. sept., 2016 – To af verdens førende finansielle autoriteter – Mario Draghi fra Den europæiske Centralbank og Christine Lagarde fra IMF – gjorde sig selv totalt til grin i offentlige kommentarer i går, om den bankerotte Deutsche Banks forfatning.

Draghi afgav forklaring for den tyske Bundesbank og var fuld af utroværdige benægtelser af, at Deutsche Bank skulle have alvorlige problemer. Draghi var især omhyggelig med at få ført til bogs, at uanset, hvad der sker, så er det ikke hans skyld. »Hvis en bank repræsenterer en systemisk trussel, kan det ikke skyldes lave rentesatser [som dem, Draghi har gennemført i hele Europa, -red.]. Det må skyldes andre ting«, udtalte

Draghi. Efter at have lyttet til hans forklaring, sagde parlamentsmedlemmet fra CDU, Hans Michelbach, til *Financial Times*, at Draghi »ikke var troværdig«.

I mellemtiden sagde IMF's Lagarde til CNBC, at »Deutsche bank er en systemisk vigtig spiller i det globale finanssystem. Men banken befinder sig i øjeblikket på solid grund, og vi er ikke på et stadium, hvor jeg ser behovet for indgriben fra regeringens side.«

Den tyske regering fortsætter med højlydt at proklamere, at den ikke vil redde Deutsche Bank, men nu stirrer den ned i en flok spekulanter lange geværløb. Dagens *New York Times* rapporterer, at »Deutsche Bank er short-handlernes darling«, hvilket vil sige, at hedgefonds og andre internationale spekulanter spiller imod Deutsche Bank i overbevisningen om, at den tyske regering sluttelig vil blive nødt til at redde banken til tonen af milliarder af dollars. *The Times* skriver, at »Deutsche Bank er beroende af flygtige kortsigtede lån til finansiering af en risikabel portefølje af derivater, ejendoms lån, der udgør sikkerhed for værdipapirer og andre aktiver, der er svære at sælge.« De tilføjer: »Handlere siger, at de mener, at George Soros, kendt for sin heldige spekulation imod det britiske pund i 1992, har flest penge på spil i væddemålet om, at Deutsche Banks aktier vil fortsætte med at falde.«

Hvis Deutsche Bank nedsmelter, vil det så blive ligesom Lehman Brothers' bankerot, der udløste den globale finansnedsmeltning i 2008? – spurgte Russia Today den britiske markedsanalytiker for CMC Markets, Michael Hewson. Slet ikke, svarede Hewson. »Lehman Brothers var ikke tilnærmelsesvis så systemisk betydningsfuld, som Deutsche Bank er, hvilket vil sige, at der ikke findes nogen måde, hvorpå man præcist kan måle, hvad chokbølgeeffekten eventuelt vil blive, hvis investorer mister tilliden endnu mere, og Tyskland overlader banken til sin skæbne.«

Foto: IMF's Christine Lagarde.

Multilaterale Udviklingsbanker (MUB'er) må investere billioner i infrastruktur, siger økonom

30. sept., 2016 – I en artikel i dag i Londonavisen *Financial Times* skrev Chris Humphrey fra Overseas Development Institute, »Regeringer i hele verden kæmper med, hvordan de skal imødegå kravet fra FN's 2015-Konference om Finansiering til Investering, om at gå fra 'milliarder til billioner' i investering for at sætte vores planet på en kurs mod en miljømæssig og samfundsmæssig bæredygtig vækst. MUB'er er på enestående vis velegnede til denne opgave. De har en enorm ekspertise inden for udvikling, bredt globalt medlemskab og en stærk, finansiel model, baseret på at formidle resurser fra private kapitalmarkeder.«

Humphreys artikel adresserede de forestående årlige møder i IMF og Verdensbanken i efteråret 2016 og sagde, »Verdensbanken og fire regionale MUB'er er hæmmet af overdrevent forsigtige finansielle politikker. I stedet for at søge nye kapitalbidrag fra aktieindehavere, hvilket allerede er et diskussionsemne i store MUB'er, og som sandsynligvis bliver mere ophedet til næste år, så bør aktieindehavere i stedet finde måder, hvorpå de kan få mest muligt ud af skattebetalerresurser, som de allerede har forpligtet.« De fire regionale MUB'er, som Humphrey refererer til, er Inter-Amerikansk Udviklingsbank, Asiatisk Udviklingsbank, Afrikansk Udviklingsbank og Europæisk

Bank for Genopbygning og Udvikling.

I sin artikel foreslår Humphrey tre forholdsregler, der ville øge MUB'ernes udlånskapacitet. Disse er: anvendelse af indløselig kapital – en garanti fra medlemsregeringer, der er designet til at give sikkerhedsstillelse til købere af MUB-obligationer. Indløselig kapital er aldrig blevet udnyttet i nogen MUB-banks historie, og er betydelig – \$638,4 mia. ved slutningen af 2015 i Verdensbankens og fire store regionale MUB'ers tilfælde, som aktieindehavere har forpligtet under international traktat; en ændring af politikken for, hvordan MUB'er bruger deres egenkapital og en forøgelse af låneporteføljen fra fire til 7,5 gange egenkapitalen, for at indsprøjte yderligere \$380 mia.; samt, at store aktiepostindehavere bør lægge pres på kreditvurderingsselskaber om at revidere deres fremgangsmåde for vurdering af MUB'ers finansielle styrke. Den metodologi, som i øjeblikket bruges af vurderingsselskaber, er urimeligt konservativ og forårsager, at MUB'er i væsentlig grad begrænser deres udlån for at beskytte deres AAA-rating, til trods for, at de er overordentligt sikre i sammenligning med kommercielle banker, bemærker artiklen.

'Har Deutsche Bank nået sit Lehman Brothers-punkt?'

30. sept., 2016 – Finanspressen er på randen af total panik over den overhængende nedsmeltning af Deutsche Bank og implikationerne for hele det transatlantiske banksystem.

Bloomberg News advarer i en stor analyse i dag om et zombie-banksystem, der bliver til et økonomisk zombiesystem. USA's og

Europas banksektor vil postere generelle tab på aktiemarkedene for anden måned i træk i takt med, at frygt for en nedsmeltning rækker ud over en nedsmeltning af kun Deutsche Bank. »Det drejer sig ikke kun om den potentielle risiko i Deutsche Bank; der er nu stor bekymring over det globale banksystem og over, at risikoen vil løbe over fra de europæiske banker«, citerede Bloomberg Michael Ingram fra BGC Partners i London. »Vi har et tæt forbundet finanssystem. På et tidspunkt vil et zombie-finanssystem blive til en zombie-økonomi.«

Ud over DB og Commerzbank AG vil også ING Groep NV annoncere massive afskedigelser i næste uge, og Wells Fargos CEO John Stumpf ser ud til at være på vej ud efter at være blevet grillet i Kongressen. *Bloomberg* bemærker, at flere Federal Bank-præsidenter kræver rentestigninger, og de nævner en tale i dag af Dallas Federal Banks præsident Robert Kaplan som et vigtigt signal.

Market Watch har som overskrift på sin dækning af den tyske bankkrise: »Mening: Angela Merkel har behandlet krisen i Deutsche Bank inkompetent, som alt andet«, af Darrell Delamaide. »Det ville være en sørgeligt passende topsten på Angela Merkels ternede embedstid som tysk kansler, hvis hendes mishåndtering af Deutsche Bank-krisen fører til en kaskade af bankfallitter i Europa og fuldfører hendes ødelæggelse af euroen.« Delamaide bemærkede en tidligere spalte i *Market Watch* af Matthew Lynn, med krav om, at Merkel omgående annoncerer en intervention for at redde Deutsche Bank. Han trak en parallel til kollapset i 1931 af tyske og østrigske banker, der førte til den Store Depression, lige så meget, som Wall Street-krakket i 1929 gjorde. Med en bemærkning om de valgnederlag, som CDU har indkasseret på det seneste, bemærker forfatteren Merkels nylige undskyldning for »ikke at have været tilstrækkelig opmærksom på den voksende krise i Mellemøsten og dennes potentielle indvirkning på Europa«. Og grunden til, at hun ikke var tilstrækkelig opmærksom, var, at

hun var fikseret på sin skyklaps-politik med at banke Grækenland ned i jorden for at komme galt af sted mht. de strenge betingelser, som Tyskland har indført for euro-medlemskab. Under denne langvarige krise afviste Merkel ethvert kompromis eller enhver fornemmelse for europæisk solidaritet, mens hun drev Grækenland ud i en ødelæggende recession.« Efter at Delamaide har gennemgået det historiske forløb med Merkels svigefulde bagtalelse af Helmut Kohl, hendes mentor, og dernæst et afkortet historisk forløb af Deutsche Banks død efter Herrhausen-mordet, under en række udenlandske direktører i kølvandet på den ilde begrundede beslutning om at overtage Morgan Grenfel, konkluderer han: »Det er virkelig utænkeligt, at selv Merkel rent faktisk ville tillade Deutsche Bank at gå fallit, men hendes modus operandi med at vente for længe med at anerkende kriser, og dernæst sparke dåsen hen ad gaden (udsætte beslutningen), har måske allerede forvoldt uoprettelig skade.«

Wall Street Journals hovedhistorie i Penge & Investeringssektionen er »Deutsches Lehman-Dilemma«, som bemærker, at Lehman faldt, fordi de manglede tilstrækkelig kapital, da investorerne flygtede, og DB anskues med en parallel hertil, idet hedgefonds trækker sig ud. »Lehman lærte alle, at der ikke er meget fordel i at bevare sin eksponering«, citeredes en hedgefund-manager. DB er dog sluttelig anderledes end Lehman, fordi, »Vigtigst, så har Deutsche adgang til den Europæiske Centralbank som sin sædvanlige pantelåner, hvilket betyder, at DB kan forvandle selv rimeligt vanskeligt salgbare værdipapirer til kontanter, hvis det behøves.« Men »Intet af dette gør Deutsche immun. Ingen mængde af likviditet vil nogensinde være tilstrækkelig, hvis klienter eller indskydere mister tilliden, fordi ikke alle værdipapirer kan omveksles til kontanter i ECB.« *The Journals* egen løsning er at røvre de nuværende aktieindehavere ved at udstede nye aktier, og således yderligere udvande værdien. »Deutsche har modstået dette i takt med, at dets aktier falder yderligere. En lærestreg fra Lehman er, at de for stolt afviste

redningskapital, fordi de ikke kunne lide prisen. Deutsche bør agte sig for at følge den samme logik.«

Fox News' dækning bemærker, at Deutsche Bank CEO John Cryan udsendte et åbent brev til ansatte med forsikring om, at banken er tilstrækkeligt finansieret (med egenkapital) til at klare sig igennem krisen, som på det seneste blev udløst af, at 10 hedgefonds short-handlede DB. Han nævnte også Goldman Sachs-aftalen med Justitsministeriet til \$5 milliard som et mere sandsynligt resultat for DB, og ikke den pris på \$14 milliard, som Justitsministeriet lagde på bordet i starten af forhandlingerne med Deutsche Bank. Artiklen nævner muligheden af en fusion mellem DB og Commerzbank, som, bemærker *Fox*, har sine egne problemer.

Faktisk antyder andre nyhedsindslag, at Justitsministeriet arbejder som en rasende på en »bred aftale for alle« med DB, Barclays og Credit Suisse, som, iflg. en redegørelse i *Financial Times*, præsident Obama ønsker at afslutte, før han forlader embedet. DB har hensat 4,5 mia. euro til bøder og juridiske omkostninger i forventning om en sådan favorabel aftale ('sweetheart deal').

**' Hvis Deutsche Bank
kollapser, og hele systemet
med det ...
så taler vi om intet mindre**

end overlevelse midt i ubeskriveligt kaos'

Paris, 30. sept., 2016 (Nouvelle Solidarité) – En fransk analytiker siger, at, om Deutsche Bank bliver reddet eller ej, så er der ingen garanti for, at systemet ikke falder. Charles Sannat, en skarp, uortodoks finansanalytiker, der ikke mangler humor, analyserer i dag på sin blog, »Insolentiae«, hvad konsekvenserne af DB's bankerot, og også af en eventuel bailout, vil være.

Sannat gennemgår markedernes og oligarkernes argumenter. Vil DB blive reddet? Ja, »Da Deutsche Bank stort set er i systemisk størrelsesorden, så vil, hvis den falder, hele verden falde med den, og derfor bliver den reddet.«

Har vi midlerne? »Ja, selvfølgelig ... Det er nok bare at trykke penge, og Mario Draghi varmer allerede maskinerne op i kælderen.«

Hvad med derivaterne? »Jamen, det er kun på papiret (potentielle engagementer såsom f.eks. en garanti), i virkeligheden er det noget mindre problematisk. Hvor meget mindre? Svært at sige, men hvem bekymrer sig? ... vi skaber de nødvendige penge.«

Hvad med inflation? »Frygt ikke. På kort sigt er det ikke penge, der vil cirkulere i systemet«, men blot for at fylde hullerne op, dvs., det er en »likviditetsfælde«.

Det virkelige problem er et »politisk problem« for Merkel, siger han. Det er umuligt for hende at gå tiggergang til ECB om en billion euro for at redde DB, hvilket vil smide hele det der med »germansk stregthed« ud af vinduet«!

Sannat spekulerer, at det, de vil gøre, er at gennemføre det alligevel, ved at gøre det til et europæisk problem og bringe

andre insolvente europæiske banker ind, som Santander fra Spanien, de italienske banker osv., og så gøre det til en europæisk bailout.

Bør vi gå i panik? »Hverken mere eller mindre end sædvanligt«, siger Sannat. Dette er et godt eksempel, der viser, at »intet er blevet løst« og at gå bort fra banker og ind i håndgribelige aktiver: guld, jord, lidt kontanter – »og glem ikke et par poser ris og dåsemad ...«

»Hvis DB kollapser, og hele systemet med det ... så taler vi om intet mindre end overlevelse midt i ubeskriveligt kaos. Det er grunden til, at jeg tror, de vil redde bankerne én gang til, minimum, og så starter det hele forfra igen om to år.«

Billede: »Ligningen om de blinde, der fører de blinde« (hvorved de alle uvægerligt trimler ned i grøften). Pieter Bruegel den Ældre, 1568.

Først JASTA – Nu, VEDTAG GLASS-STEAGALL!

Leder fra LaRouchePAC, 29. sept., 2016 – For fem dage siden udstedte Lyndon LaRouche marchordre for de presserende opgaver, som nationen umiddelbart står overfor: »Tilsidesæt JASTA-vetoet, Afsæt Obama; Vedtag Glass-Steagall!« På daværende tidspunkt rapporterede vi, at »de næste 72 timer bliver afgørende for JASTA og Obamas skæbne, og dermed for USA's og planetens skæbne.«

LaRouche havde ret. Med onsdagens ydmygende nederlag til Obama, med Senatets og Repræsentanternes Hus' vedtagelse af at tilsidesætte hans JASTA-veto, har vi nået vores første mål.

»Det her ser godt ud; dette var en særdeles god udvikling!«, kommenterede Lyndon LaRouche i dag og tilføjede: Dette spørgsmål er nu lukket og kan ikke omstødes. Det skete rent faktisk; det var det rigtige; og det kommer til at holde.

Vi har opnået en sejr, der allerede er i færd med at skabe et fundamentalt, strategisk skifte, både her i landet og internationalt; et skifte, som den amerikanske befolkning kun lige er begyndt at fornemme, og som *ikke* vises frem i det aktuelle præsidentvalg-cirkus.

I dag fortsætter vi vores pres: Kongressen skal mobiliseres til at vedtage Glass-Steagall straks, som det første skridt hen imod en generel, økonomisk reorganisering, *før* hele det transatlantiske system falder fra hinanden. Og der er overhovedet ingen tid tilbage til at handle i: Deutsche Bank, Tysklands største bank, er i færd med at synke som en sten og står over for et massivt, spekulativt »shorting«-angreb fra gribbefonde og folk som George Soros, der spiller på, at den tyske regering kan blive tvunget til at redde banken (bailout) – dvs., at spekulanterne er indehavere af 'short'-aktier – til tonerne af et tocifret milliardbeløb i dollars. Og Deutsche Bank er kun toppen af isbjerget af hele det derivat-gennemsyrede, transatlantiske banksystem.

Hvad angår Obama og den skæbne, der venter ham, mindede LaRouche i dag kraftigt folk om aldrig at glemme Obamas ansvar, ikke kun for at mørklægge og forsvare (som Bush før ham) de britisk-saudiske terrorister, der udløste 11. september, men også for alle de amerikanske borgere og andre, som han henrettede i forbindelse med sine tirsdagsdrabsorgier – de hemmelige møder i det Hvide Hus, hvor han personligt besluttede, hvem der skulle dræbes af amerikanske droneangreb. Disse drab er karakteristiske for Obama, erklærede LaRouche; Obama er, i lighed med sin stedfar, en slagter. Obama er en masse-morder på alle skalaer; og alligevel underkastede folk sig ham og beundrede ham som en autoritet.

»Obama er *virkelig* ond«, sagde LaRouche, og han må omgående fjernes fra embedet. Obama repræsenterer et bundløst dyb af ondskab, og han har simpelthen myrdet mange amerikanske borgere og andre. Og der var ingen væsentlig respons, der modsatte sig disse forbrydelser, udtalte LaRouche. Nu kan vi, med det, der er kommet i gang med tilsidesættelsen af JASTA-vetoet, endelig slippe af med denne morder af amerikanske borgere og andre. »Dette er kendsgerningerne,« insisterede LaRouche.

Den politisk set blodbesudlede Obama har på lignende vis besluttet at optrappe sin konfrontation med Rusland og Kina lige til bristepunktet. I går truede talsmand for Udenrigsministeriet John Kirby med at udløse terror *inden for* Ruslands grænser, hvis ikke Putin underkaster sig Obamas alliance med terrorister i Syrien. Den russiske respons til truslen kom prompte, var urokkelig og præcis: »Vi kan ikke betragte dette som andet end en de facto støtte til terroristerne fra USA's side«, udtalte viceudenrigsminister Sergej Ryabkov.

Nu, da det amerikanske folk og dets repræsentanter i Washington har fået en forsmag på, hvordan Obamas onde politikker kan stoppes med et øjeblikks varsel, så lad os smide ham ud – og omgående vedtage Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov.

Foto: LaRouchePAC-aktivister demonstrerer foran Det Hvide Hus for Loven om Retsforfølgelse af Statssponsorer af Terrorisme, JASTA. Obamas veto af JASTA er blevet underkendt af Kongressen, med en hidtil uset tværpolitisk støtte. 20/9, 2016 [Foto/Jason Ross/Alle rettigheder reserveret]

Kongressen leverer en øredøvende lussing til Obama og anglo-saudierne

Leder fra LaRouchePAC, 28. sept., 2016 – Den amerikanske Kongres leverede i dag en rungende tilsidesættelse af Barack Obamas veto fra 23. september imod S. 2040, JASTA-lovforslaget (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorisme), med et stemmetal i Senatet på 97-mod-1 til fordel for tilsidesættelse; og en stemmeoptælling i Repræsentanternes Hus på 348-mod-77. Tilsidesættelsen krævede et flertal på 2/3 i begge Kongressens kamre, hvilket blev opnået med en bred, tværpolitisk margin.

Konsekvenserne heraf er massive.

Med JASTA-loven nu som gældende lov i landet, er de smuthuller blevet fjernet, der blokerede for, at familier og overlevende fra angrebet d. 11. september kunne sagsøge Kongeriget Saudi-Arabien ved amerikanske føderale domstole, for deres meddelagtighed i 11. september. En høring er allerede planlagt i den Føderale Domstol for New Yorks Sydlige Distrikt i november, og her vil familier til ofre for 11. september endelig blive i stand til direkte at konfrontere det saudiske monarki og forfølge yderligere beviser på den saudiske regerings støtte til 11. september-flykaprerne, hvoraf 15 var saudiske statsborgere.

Muligheden for at gøre nye opdagelser vedrørende den saudiske rolle i angrebet d. 11. september 2001 blev for nylig, den 15. juli, 2016, yderligere forstærket med den offentlige frigivelse af det 28 sider lange kapitel fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11/9, fra 2002, som afslører tidligere hemmeligholdte beviser for den rolle, som den tidligere saudiske ambassadør til USA, prins Bandar bin-Sultan, spillede i at støtte mindst to af terroristerne fra

11. september, sammen med dokumentation for flykaprernes tilknytning til snesevis af andre saudiske embedsmænd på alle niveauer i regeringen og kongefamilien.

Prins Bandars rolle i angrebene d. 11. september er af særlig betydning på grund af hans nære forbindelser til Bush-familien og endnu tættere bånd til briterne. Bandar var, sammen med den tidligere britiske premierminister Margaret Thatcher, mægleren i Al Yamamah-aftalen, en tuskhandel om britiske våben for saudisk olie. Under Al Yamamah-byttehandlen blev hundreder af milliarder af dollars omdirigeret til hemmelige, fælles anglo-saudiske offshore-konti, med henblik på at finansiere terrorisme, mord og politiske kup i hele verden. Et fremtrædende medlem af det britiske Underhus, og som også er en højtplaceret person i det britiske forsvarsetablisement, advarede i juni ligefremt om, at, hvis JASTA skulle blive vedtaget som amerikansk lov, kunne det britiske monarki og den britiske regering blive sagsøgt, sammen med saudierne.

»En historisk sejr«

Lyndon LaRouche, hvis Politiske Aktionskomite (LPAC) har mobiliseret intensivt for dagens resultat, beskrev afstemningen som »En historisk sejr. Den er en anledning til glæde; den har vendt et nyt blad i historiebogen. Det verdensomspændende, positive potentiale er enormt.« Men LaRouche advarede imidlertid, »Hvor langt, og hvorhen, det bringer os, er endnu ikke klart. Gør jer klar til at finde ud af det.« Han tilføjede: »Husk, at I har såret Djævelen hårdt. Og Djævelen vil ikke takke jer for det!«

Det overvældende nederlag til præsident Obama og saudierne kom på trods af, at hele Obamaadministrationen var blevet mobiliseret til at lægge pres på Kongressen om at støtte hans veto, og det saudiske monarki har, rapporteres det, hældt \$9,4 millioner ind, i en desperat lobbyindsats for at købe medlemmer af Kongressen. I sidste ende afviste en tværpolitisk koalition af førende senatorer og kongresmedlemmer

Obamaadministrationens løgne om, at JASTA udgør en trussel mod amerikanske interesser i udlandet, og de leverede det største politiske nederlag til præsident Obama, siden han først tiltrådte embedet.

I dag afholdt begge Kongressens kamre en to timer lang debat forud for den historiske afstemning, og langt de fleste af indlæggene understregede 11. september-familiernes rettigheder til langt om længe at opnå juridisk retfærdighed, og til at konfrontere det saudiske monarki og dets agenter for deres medskyld i det værste terrorangreb nogensinde på amerikansk jord.

Meget af debatten var optaget af at aflive Obamas påstand om, at JASTA ville åbne op for gengældelse mod amerikanske soldater, virksomheder og diplomater fra udenlandske regeringers side. Førende fortalere for JASTA, herunder senatorerne Charles Grassley (R-Iowa) og Charles Schumer (D-New York), og kongresmedlemmerne Robert Goodlatte (R-Va.) og Jerome Nadler (D-New York) gjorde det gentagne gange klart, at JASTA blot lukker et smuthul i lovgivningen, der har eksisteret siden 1970'erne, og således nu gør det muligt for amerikanske borgere at sagsøge udenlandske regeringer, der beviseligt har ydet støtte til terrorangreb på amerikansk jord. Men dette smuthul har gjort det muligt for Kongeriget Saudi-Arabien at unddrage sig amerikansk, juridisk retfærdighed i de sidste 15 år, og den mulighed er nu bragt til ende.

Bredere strategiske muligheder

Den succesfulde, tværpolitiske indsats, der underkendte præsident Obamas veto imod JASTA, kan og skal nu, med samme intensitet, rettes imod andre vitale spørgsmål, begyndende med behovet for, at Kongressen omgående vedtager de lovforslag om genindførelse af Glass-Steagall, der allerede er fremsat i begge Kongressens kamre; lovforslag, der sigter mod at opdele

for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne, som befinder sig på kanten af et sammenbrud, der er langt værre end i 2008. Tysklands Deutsche Bank, den største indehaver af derivater blandt alle banker i verden, står umiddelbart foran sammenbrud, og hele det transatlantiske banksystem står til at krakke, som et direkte resultat heraf

En genindførelse af Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt mod at lancere en reel, økonomisk genrejsning, gennem massive kapitalinvesteringer i presserende tiltrængte infrastrukturprojekter, forskning og udvikling, og især en genoplivning af Amerikas nu kollapsede NASA-rumprogram. En sådan indsats kan, nu og her, skabe millioner af nye produktive arbejdspladser. I Eurasien bliver et massivt program for infrastrukturinvesteringer gennemført under Kinas ledelse, og under banneret af præsident Xi Jinpings initiativ for Ét bælte, Én vej. Den russiske præsident Vladimir Putin har vedtaget dette initiativ og har foreslået, at den Eurasiske Økonomiske Union integreres i indsatsen, som tidligere USA-ambassadør Chas Freeman nyligt beskrev som det største infrastrukturprojekt i menneskets historie.

I stedet for at arbejde på at sabotere det Ny Silkevejsprojekt, hvilket har været USA's politik under præsident Obama, bør USA fuldt ud omfavne programmet for Ét bælte, Én vej og således udvide det til at blive en ægte **Verdenslandbro**.

USA's Kongres har for første gang i lange tider handlet med én stemme på vegne af det amerikanske folks vitale interesser. JASTA-loven gavner alle amerikanere og især dem, der mistede deres kære i angrebene d. 11. september, eller selv blev alvorligt såret.

Afstemningen frembyder en større håbets bavn for, at den samme ånd af national interesse nu hurtigt kan overføres til de øvrige handlinger, der er afgørende for USA's og verdens overlevelse og fremgang.

Foto: USA's Senat vedtager med stemmerne 97 mod 1 at underkende præsident Obamas veto af Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme. Få timer senere fulgte Repræsentanternes Hus trop, og JASTA bliver nu landets lov.

Den Nye Silkevej er »vor tids kald«

27. sept. 2016 – I en tale på et seminar om initiativet for Bæltet-og-Vejen, med temaet, »Fælles minde, fælles udvikling«, i Xi'an, Kina, den 27. september, opsummerede Liu Qibao, leder af Kinas Kommunistiske Partis Centralkomites PR-afdeling, resultatet af de første tre år af initiativet for Bæltet-og-Vejen.

Liu sagde: »Efteråret er høsttid. Det glæder os at se, at, siden Bæltet-og-Vejen blev vedtaget, har landene langs med ruten gennemført et stigende samarbejde omkring kommunikation af politik, handel og aktivers konnektivitet, samt udveksling folkene imellem. Som et resultat har den første høst været frugtbar. Et voksende antal lande og internationale organisationer har deltaget i opførelsen af Bæltet-og-Vejen. Kina har underskrevet aftaler med flere end 30 lande og lanceret samarbejde om varefremstilling og produktionskapacitet med flere end 20 lande langs ruten. Det finansielle samarbejde, repræsenteret af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og Silkevejsfonden, gør stødt fremskridt. Flere milepæle-projekter er blevet gennemført. Mellemløkkelige interaktioner inden for kultur, uddannelse, videnskab, turisme og handel øges.

»Vi bør bemærke, at resultaterne af tempoet og skalaen af initiativet for Bæltet-og-Vejen har været bedre end forventet. Vi har nu en klarere vision af dette initiativs udsigter og har større selvtillid mht. at opnå den. I øjeblikket har Bæltet-og-Vejen for det meste fuldført planlægningsstadiet og tager nu skridt til konkret implementering og vedvarende udvikling.

Der er en mere udbredt konsensus i det internationale samfund om, at initiativet besvarer vor tids kald og lever op til de relevante landes forhåbninger om at fremskynde udvikling. Det vil være med til at fremme økonomisk vækst langs ruterne og forøge den globale, økonomiske fremgang og således være med til at opretholde regional stabilitet og verdensfred. Dette er blevet tilskyndelsen til alle parter om at tilslutte sig.«

Liu understregede også, at Bæltet-og-Vejen repræsenterer en ny model for win-win-samarbejde.

»Den gamle Silkevej er en stor, historisk skat, og Bæltet-og-Vejen-initiativet er en kinesisk løsning med orientalsk visdom, designet til at forfølge almen fremgang og udvikling. Selv om Kina er fortalere for Bæltet-og-Vejen og fremmer den, så er den en fælles sag for alle parter. Opbygningen af Bæltet-og-Vejen vil sige at etablere et samarbejdsnetværk til gensidig fordel, snarere end det betyder at skabe en indflydelsessfære. Vi opmuntrer alle blomster til at blomstre sammen snarere end at opføre et soloshow; vi er fortalere for fælles udvikling, og ikke et nulsumsspil. Bæltet-og-Vejen udgør brede og åbne alleer, ikke private, ekskluderende veje«, sagde han.

Med henvisning til temaerne på det nylige Hangzhou-topmøde (G20), understregede han nødvendigheden af innovation.

»Grundlaget for Bæltet-og-Vejen ligger i inter-konnektivitet, og drivkraften udgøres af fornuftigt arbejde og innovation. Imod et bagtæppe af risici og udfordringer, som verden står

overfor, er samarbejde om innovation nøglen til at styrke en global, økonomisk genrejsning og besvarer vor tids behov for at kunne klare disse spørgsmål og opnå en vedvarende udvikling.«

Liu understregede også det kulturelle tema med »dialog mellem kulturer«, som var grundlaget for konceptet med Bæltet-og-Vejen.

»Med den fælles indsats fra alle parter side, vil fundamentet med konnektivitet mellem veje og folkenes hjerter blive konsolideret. Det vil være med til, at forskellige kontinenter med forskellige kulturer og overbevisninger går sammen om opbygningen af Bæltet-og-Vejen. Under denne proces vil vi skabe en situation, hvor folk fra alle lande langs med ruten kommer til at lære hinanden bedre at kende, nærer venskaber og blive mere forstående og respektfulde over for hinanden.«